

ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

*Приет с ПМС № 126 от 30.05.2006 г.
Обн. ДВ. бр.47 от 9 Юни 2006г., изм. ДВ. бр.24 от 20 Март
2007г.*

Част първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С правилника се урежда прилагането на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Чл. 2. Транспортните, специалните и помощните средства, използвани от службите на Министерството на вътрешните работи (МВР) при осъществяване на дейността им, са снабдени със светлинна или звукова сигнализация или имат надпис с наименованието на службата. Министърът на вътрешните работи определя опознавателните знаци, други табели, надписи и емблеми и мястото на поставянето им.

Част втора. УСТРОЙСТВО И УПРАВЛЕНИЕ НА СИСТЕМАТА

Глава първа. УСТРОЙСТВО

Чл. 3. Национална служба "Сигурност" (НСС) се състои от:

1. Генерална дирекция "Сигурност";
2. регионални управления "Сигурност".

Чл. 4. В Генерална дирекция "Сигурност" (ГДС) се изграждат отдели, сектори и структурни звена от по-нисък ранг в зависимост от възложените им задачи и дейности и от състоянието на оперативната обстановка.

Чл. 5. (1) Регионалните управления "Сигурност" (РУС) се създават от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи и осъществяват законово регламентираните дейности на НСС на определената им територия.

(2) Районите на действие и седалищата на РУС се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

Чл. 6. В РУС може да се изграждат отдели, сектори и структурни звена от по-нисък ранг в съответствие с възложените им задачи и дейности и състоянието на оперативната обстановка.

Чл. 7. Звената по чл. 4 и 6 се създават и закриват от министъра на вътрешните работи с щата на НСС.

Чл. 8. Национална служба "Полиция" (НСП) се състои от:

1. Генерална дирекция "Полиция" (ГДП);
2. областни дирекции "Полиция" (ОДП).

Чл. 9. (1) В Генерална дирекция "Полиция" се създават:

1. Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" (ГДППООП);
2. Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" (ГДБОП);
3. Главна дирекция "Гранична полиция" (ГДГП);
4. Главна дирекция "Жандармерия" (ГДЖ);
5. дирекция "Миграция";
6. дирекция "Международно оперативно полицейско сътрудничество";
7. Специализиран отряд за борба с тероризма (СОБТ);
8. Специализиран авиационен отряд (САО).

(2) В Генерална дирекция "Полиция" освен звената по ал. 1 се създават отдели, сектори и структурни звена от по-нисък ранг.

(3) Утвърждаването на организационната структура на ГДП, създаването и закриването на структурни звена извън тези по ал. 1 се осъществяват от министъра на вътрешните работи с щата.

Чл. 10. (1) Териториалните структурни звена на Главна дирекция "Гранична полиция" и Главна дирекция "Жандармерия" не се включват в структурата на областните дирекции "Полиция".

(2) Териториалните структурни звена на ГДГП и ГДЖ се ръководят пряко и непосредствено от директора на съответната главна дирекция.

(3) Териториалните структурни звена на ГДГП са регионалните гранични служби (РГС), в които може да се създават гранични полицейски участъци (ГПУ), гранични контролно-пропускателни пунктове (ГКПП), сектори и структурни звена от по-нисък ранг.

(4) Териториални структурни звена на ГДЖ са зоналните жандармерийски подразделения, в които може да се създават сектори и структурни звена от по-нисък ранг.

(5) Структурните звена на ГДГП и ГДЖ се създават и закриват от министъра на вътрешните работи с щатовете им.

(6) Откриването и закриването на ГКПП се извършват от Министерския съвет.

(7) Зоните на отговорност на териториалните структурни звена на ГДГП и ГДЖ се определят от министъра на вътрешните работи по предложение на директора на НСП.

(8) Държавните служители от ГДЖ упражняват полицейските си правомощия на територията на цялата страна.

Чл. 11. (1) Областните дирекции "Полиция" се създават от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи и осъществяват законово регламентирани дейности и задачи на НСП на определената им територия.

(2) Районите на действие и седалищата на ОДП се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

Чл. 12. (1) В ОДП се изграждат отдели, сектори, районни полицейски управления (РПУ), полицейски участъци (ПУ) и структурни звена от по-нисък ранг.

(2) Структурата на ОДП, създаването и закриването на структурните звена се определят от министъра на вътрешните работи с щата на дирекциите.

Чл. 13. (1) В ОДП министърът на вътрешните работи може да създава РПУ и ПУ.

(2) Районите на действие на РПУ и ПУ се определят от министъра на вътрешните работи по предложение на директора на ОДП съгласувано с директора на НСП.

Чл. 14. (1) За осъществяване на дейности по противодействие на престъпността и опазване на обществения ред в обекти на транспортната инфраструктура министърът на вътрешните работи може да създава районни управления "Транспортна полиция" (РУТП).

(2) Районите на действие на РУТП се определят от министъра на вътрешните работи по предложение на директора на НСП.

Чл. 15. Национална служба "Пожарна безопасност и защита на населението" (НСПБЗН) се състои от:

1. Генерална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" (ГДПБЗН);

2. областни дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението" (ОДПБЗН).

Чл. 16. (1) В Генерална дирекция "ПБЗН" може да се изграждат отдели, сектори и структурни звена от по-нисък ранг в зависимост от възложените им задачи и дейности и от състоянието на пожарната безопасност.

(2) В Генерална дирекция "ПБЗН" се изгражда Научно-приложен институт по пожарна безопасност и защита на населението (НПИПБЗН).

(3) Устройството и дейността на НПИПБЗН се определят с правилник, утвърден от министъра на вътрешните работи.

(4) Структурните звена по ал. 1 и 2 се създават и закриват от министъра на вътрешните работи с щата на дирекцията.

Чл. 17. (1) Областните дирекции ПБЗН се създават от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи и осъществяват законово регламентирани дейности и задачи на НСПБЗН на определената им територия.

(2) Районите на действие и седалищата на ОДПБЗН се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

Чл. 18. (1) В ОДПБЗН може да се изграждат отдели, сектори, районни служби за пожарна безопасност и защита на населението (РСПБЗН), участъци за пожарна безопасност и защита на населението (УПБЗН) и структурни звена от по-нисък ранг.

(2) Структурата на ОДПБЗН, създаването и закриването на структурните звена се определят от министъра на вътрешните работи с щата на дирекциите.

Чл. 19. (1) В ОДПБЗН министърът на вътрешните работи може да създава районни служби за ПБЗН и участъци за ПБЗН.

(2) Районите на действие на РСПБЗН и УПБЗН се определят от министъра на вътрешните работи по предложение на директора на ОДПБЗН съгласувано с директора на НСПБЗН.

Чл. 20. (1) За изпълнение на дейностите и задачите, регламентирани в чл. 111 - 125 ЗМВР, в специализираните дирекции на МВР се изграждат отдели, сектори и структурни звена от по-нисък ранг.

(2) Структурните звена по ал. 1 се създават и закриват от министъра на вътрешните работи с щата на съответната специализирана дирекция.

Чл. 21. Устройството и дейността на Академията на МВР (АМВР) се определят с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

Чл. 22. (1) За осигуряване дейностите на АМВР за обучение за придобиване на образователно-квалификационните степени и научни степени на висшето образование се изграждат факултети, катедри, секции и други структурни звена, подпомагачи дейността им.

(2) Звената по ал. 1 се създават в съответствие с изискванията на Закона за висшето образование.

Чл. 23. (1) За осигуряване дейностите на АМВР по провеждане на професионално обучение на служителите се изграждат центрове за специализация и професионална подготовка (ЦСПП).

(2) Организацията и дейността на ЦСПП се определят с устройствени правилници, утвърдени от министъра на вътрешните работи.

Чл. 24. Научноизследователските институти (НИИ) и научно-приложните институти (НПИ) в МВР са:

1. Медицинският институт;
2. Институтът за компютърни технологии;
3. Институтът за специална техника;
4. Институтът по психология;
5. Научноизследователският институт по криминалистика и криминология;
6. Научно-приложният институт по пожарна безопасност и защита на населението.

Чл. 25. Устройството и дейността на НИИ и НПИ в МВР се определят с правилници, утвърдени от министъра на вътрешните работи.

Чл. 26. За изпълнение на задачите и дейностите по чл. 134 ЗМВР в Медицинския институт се изграждат отдели, сектори, звено за Държавен здравен контрол, звено за трудова медицина, Централна експертно-лекарска комисия (ЦЕЛК), клиници, Консултативно-диагностичен блок, отделения, кабинети, медицински служби, филиали за долекуване, продължително лечение и рехабилитация и структурни звена от по-нисък ранг.

Чл. 27. (1) Центърът за бойна подготовка и спорт (ЦБПС) организира и провежда физическа, специализирана приложна подготовка и спортна дейност на служителите на МВР.

(2) За осъществяване на дейността по ал. 1 ЦБПС ползва спортно-материалната база на МВР.

Чл. 28. (1) В НИИ и НПИ се изграждат отдели, сектори, лаборатории, научни секции и структурни звена от по-нисък ранг.

(2) Структурните звена в НИИ и НПИ се създават и закриват от министъра на вътрешните работи с щатовете им.

Глава втора. УПРАВЛЕНИЕ НА СИСТЕМАТА

Чл. 29. Организацията и управлението на основните структурни звена по чл. 9 ЗМВР и на техните звена се осъществяват на принципа на централизма.

Чл. 30. Министърът на вътрешните работи провежда държавната политика по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и управлява архивния фонд на министерството.

Чл. 31. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра на вътрешните работи съобразно делегираните им от него правомощия и определените им функции.

(2) Заместник-министрите може да бъдат подпомагани от експертни и технически сътрудници, назначени по трудово правоотношение към политическия

кабинет.

Чл. 32. (1) Главният секретар на МВР в изпълнение на правомощията си по ръководство и контрол на процесите на взаимодействие и координация в МВР:

1. получава от директорите на основните структурни звена по чл. 9 ЗМВР и от директорите на областните дирекции информация за дейността на ръководените от тях структурни звена;

2. съгласува всички вътрешноведомствени нормативни актове, регламентиращи оперативно-издирвателната, агентурната и охранителната дейност на националните служби, и контролира прилагането и изпълнението им;

3. при изпълнение на съвместни задачи от звената по т. 1, свързани с оперативно-издирвателната, агентурната и охранителната дейност, утвърждава плановете за изпълнението им, определя ръководител за всеки отделен случай и контролира изпълнението на задачите;

4. координира и контролира взаимодействието на основните структурни звена на МВР с дирекция "Човешки ресурси" на МВР във връзка с организирането и провеждането на конкурсите за израстване в категория;

5. изготвя предложения до министъра на вътрешните работи за назначаване на държавните служители, спечелили конкурси за назначаване на длъжности: заместник-директор на национална служба, директор на специализирана дирекция, директор на НИИ и НПИ, ректор на АМВР и началник на ЦБПС.

(2) Главният секретар на МВР в изпълнение на функциите като висша професионална длъжност в МВР може да бъде подпомаган от държавни служители - оперативни помощници.

Чл. 33. (1) Генералните дирекции по чл. 11, т. 1, чл. 12, ал. 1, т. 1 и чл. 13, ал. 1, т. 1 ЗМВР се ръководят от директора на съответната национална служба.

(2) Директорът на Национална служба "Полиция" и директорът на Национална служба "ПБЗН" представляват юридическите лица по чл. 12, ал. 1, т. 1 и чл. 13, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Чл. 34. Директорите на главни дирекции в Генерална дирекция "Полиция" могат да бъдат назначавани и за заместник-директори на Национална служба "Полиция".

Чл. 35. (1) Структурните звена в генералните дирекции на националните служби се ръководят от директори и началници, които:

1. осъществяват общо и непосредствено ръководство на йерархически подчинените им структурни звена;

2. информират и се отчитат пред висшестоящите си служебни ръководители.

(2) Директорите на главни дирекции и дирекции в Генерална дирекция "Полиция" могат да бъдат подпомагани от заместник-директори, които изпълняват функции по управление, възложени им със заповед от съответния директор.

Чл. 36. Използването на Специализирания отряд за борба с тероризма и на Специализирания авиационен отряд при Генерална дирекция "Полиция" се урежда по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 37. Заместник-директорите на националните служби и ръководителите по чл. 35 осъществяват методическо ръководство и контрол върху дейността на областните дирекции и регионалните управления и участват в оценяването на резултатите от изпълнението на служебната им дейност по съответното направление на дейност.

Чл. 38. Регионалните управления "Сигурност" се ръководят от началници, които:

1. осъществяват общо и непосредствено ръководство на РУС, като планират, организират, ръководят и оценяват дейността на структурните звена в съответното управление;
2. организират изпълнението на заповедите на висшестоящите им органи;
3. отговарят пред директора на националната служба за цялостната дейност на РУС, а пред неговите заместници - съобразно възложените им функции;
4. осъществяват взаимодействие и координация на РУС с други структурни звена на МВР на съответната територия;
5. осъществяват взаимодействие с местните и други органи на държавната власт на съответната територия.

Чл. 39. (1) Директорите на областните дирекции "Полиция":

1. осъществяват координацията между структурните звена на ГДП и областната дирекция "Полиция" при изпълнение на съвместни дейности и задачи на територията на съответната област;
2. координират и ръководят съвместните действия между областната дирекция "Полиция" и териториалните структурни звена на националните служби и на специализираните дирекции на МВР на територията на съответната област;
3. представляват МВР пред местните и другите органи на държавната власт в областта.

(2) Структурните звена в областните дирекции "Полиция" и "ПБЗН" се ръководят от началници, които:

1. осъществяват общо и непосредствено ръководство на йерархично подчинените им структурни звена;
2. информират и се отчитат пред висшестоящите си служебни ръководители;
3. осъществяват методическо ръководство и контрол и участват в оценяването на изпълнението на служебната дейност на структурните звена в РПУ и РСПБЗН по съответните направления на дейност.

Чл. 40. (1) Районните полицейски управления и РСПБЗН се ръководят от началници, които са пряко подчинени на директорите на областните дирекции.

(2) Началниците по ал. 1:

1. осъществяват общо и непосредствено ръководство на дейността на органите по направление на дейност в района;

2. информират и се отчитат пред директорите на областните дирекции;
3. осъществяват взаимодействие с местните и други органи на държавната власт на обслужваната територия.

(3) Полицейските участъци и УПБЗН се ръководят от началници, които:

1. пряко и непосредствено ръководят дейността на подчинените си структурни звена;
2. информират и се отчитат пред началниците на РПУ и РСПБЗН.

Чл. 41. Структурните звена в специализираните дирекции на МВР, АМВР, НИИ и НПИ се ръководят от началници, които:

1. осъществяват общо и непосредствено ръководство на йерархически подчинените си структурни звена;

2. информират и се отчитат пред ръководствата на специализираните дирекции, АМВР, НИИ и НПИ;

3. подпомагат ръководствата на специализираните дирекции, АМВР, НИИ и НПИ при осъществяване на методическото ръководство и контрол върху аналогичните звена в структурата на МВР и участват в оценяването на резултатите от служебната им дейност.

Част трета.

НАЦИОНАЛНИ СЛУЖБИ

Глава първа.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА "СИГУРНОСТ"

Чл. 42. (1) Органите на НСС предоставят получената от тях информация на компетентните държавни органи с цел предотвратяване на посегателства срещу националната сигурност.

(2) Предоставянето на информация на други държавни органи за осъществяване на функциите им по управление в областта на националната сигурност се извършва от директора на националната служба или от упълномощени от него длъжностни лица.

Чл. 43. Исканията на НСС по чл. 49, ал. 3 ЗМВР се отправят писмено, а информацията се предоставя в писмен вид или на други подходящи информационни носители.

Чл. 44. Координацията и оперативното взаимодействие на НСС със специални служби на други страни в интерес на националната сигурност се осъществяват от генералната дирекция на националната служба в съответствие с международните задължения на страната и необходимостта от това.

Чл. 45. (1) В изпълнение на дейността по чл. 42, ал. 1 ЗМВР органите на НСС:

1. осигуряват в контраразузнавателно и информационно отношение защитата на стратегически обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност;

2. издават разрешения за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегически обекти и дейности.

(2) Национална служба "Сигурност" не осъществява дейностите по ал. 1 в Министерството на отбраната, Българската армия, структурите на подчинение на министъра на отбраната и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които министърът на отбраната упражнява правата на държавата и чиято дейност е свързана с производство, ремонт или търговия на оръжие и на стоки или технологии с възможна двойна употреба.

Чл. 46. (1) Стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност, се определят от Министерския съвет в единен списък по предложение на съответните министри или ръководители на ведомства след предварително съгласуване с директора на НСС.

(2) Защитата на стратегическите обекти и дейности от значение за националната сигурност включва:

1. осъществяване контрол на физическа защита (охрана) на обекти;

2. информационна закрила, осъществявана чрез административни, организационни, технически и криптографски мерки.

Чл. 47. Национална служба "Сигурност" оказва съдействие и осъществява контрол и на недържавни органи и организации, които имат разрешение за работа в стратегически обекти.

Чл. 48. (1) Разрешенията по чл. 45, ал. 1, т. 2 предоставят достъп до стратегическите зони на стратегическия обект или до зоните, свързани с изпълнението на стратегическата дейност.

(2) Зоните се определят от ръководителя на съответния обект или възлагач съответната дейност при условия и по ред, определени с наредба на министъра на вътрешните работи и след съгласуване с Генерална дирекция "Сигурност" или с регионалните управления "Сигурност" на НСС.

(3) За еднократни посещения в стратегическите обекти не се издават разрешения по чл. 45, ал. 1, т. 2, ако посещението не изисква достъп до стратегическите зони на обекта. Посетителят се придружава от служител, определен от ръководителя на обекта.

Чл. 49. (1) Разрешенията по чл. 45, ал. 1, т. 2 се издават от директора на НСС или от упълномощени от него длъжностни лица по писмено искане на ръководителя на стратегическия обект или на възлагащия съответната дейност. В искането се посочват трите имена, единният граждански номер и адресът на лицето, както и длъжността, която ще заема, или конкретната задача, която ще изпълнява.

(2) Разрешенията за работа или за извършване на конкретна задача в стратегически обекти или дейности важат за срока на заемане на съответната длъжност или за срока на изпълнение на конкретната задача, но за не повече от 3 години.

Чл. 50. (1) Разрешенията за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегически обекти и дейности се издават на граждани, които:

1. са пълнолетни;
2. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани;
3. не страдат от психически заболявания, установени и документирани по съответния ред;
4. за които няма данни, че извършват дейност, застрашаваща националната сигурност;
5. ще заемат длъжност или ще изпълняват конкретно възложена задача в стратегически обект или дейност.

(2) Ръководителите на стратегически обекти и възлагащите съответната дейност предоставят на органите по чл. 49, ал. 1 списък на длъжностите в стратегическия обект или на дейности, които изискват достъп до стратегическите зони в тях. При промяна в списъка те са длъжни да уведомят същите органи незабавно.

(3) Изискванията по ал. 1 се прилагат и при провеждане на конкурси по реда на Кодекса на труда и на други нормативни актове.

Чл. 51. (1) Отказва се издаването на разрешенията по чл. 45, ал. 1, т. 2, а издадените се отнемат, когато органите по чл. 49, ал. 1 установят, че лицата:

1. не отговарят или са престанали да отговарят на някое от изискванията по чл. 50, ал. 1;
2. са престанали да заемат съответната длъжност или да изпълняват конкретната задача в стратегическия обект или дейност.

(2) За обстоятелството по ал. 1, т. 2 ръководителят на обекта или възлагащият съответната дейност са длъжни да уведомят незабавно органа, издал разрешението.

Чл. 52. Писменият отказ за издаване или отнемането на издадено разрешение за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегически обекти или дейности се съобщава на ръководителя на стратегическия обект или на възложилия съответната дейност и на служителя, съответно на кандидата за заемане на длъжността.

Чл. 53. (1) В изпълнение на дейността по чл. 45 ЗМВР НСС извършва проучване за надеждност на лицата и издава, отказва да издаде, прекратява или отнема издадени разрешения за работа с класифицирана информация съгласно Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ).

(2) Ръководителите на организационните единици изпращат искането за провеждане на процедура по проучване за надеждност на своите служители съгласно ЗЗКИ, както и останалите необходими документи по глава шеста, раздел II от Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация, както следва:

1. за служители от министерствата и централните ведомства - в Генералната дирекция на НСС;
2. за останалите организационни единици - в регионалните управления "Сигурност".

(3) След извършване на всички дейности по проучването регионалните управления изпращат предложение за издаване или отказ за издаване на разрешение в Генералната дирекция на НСС при спазване на сроковете по ЗЗКИ.

(4) Алинея 3 се прилага и в случаите, когато е налице основание за прекратяване или отнемане на издадено разрешение.

Чл. 54. Органите на НСС осъществяват превантивна дейност, като предупреждават устно или писмено лицата, за които има достатъчно данни да се предположи, че ще извършат престъпни или други противоправни действия, застрашаващи националната сигурност.

Глава втора. НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА "ПОЛИЦИЯ"

Раздел I. Общи полицейски правомощия

Чл. 55. (1) За осъществяване на общата превенция на правонарушенията полицейските органи разработват и осъществяват комплекс от мероприятия за установяване и отстраняване на причините и условията за извършване на престъпления и други правонарушения.

(2) За осъществяване на индивидуалната превенция на правонарушенията полицейските органи осъществяват действия по отношение на лица, за които може да се предположи, че ще извършат престъпни или други противоправни действия, създаващи заплахата за обществения ред.

(3) За предотвратяване на замислени или подготвени престъпления полицейските органи разработват и осъществяват мероприятия за установяване на лицата, замислили или подготвящи престъпления, и тяхното разубеждаване.

(4) За пресичане на престъпления полицейските органи осъществяват мероприятия за преустановяване на изпълнителното деяние, предотвратяване на настъпването на престъпните му последици и ограничаване на техните размери.

(5) Полицейските органи осъществяват сигнална и разяснителна дейност за предотвратяване на престъпления и други правонарушения, като информират държавните органи, физическите и юридическите лица за причините и условията, способстващи за тяхното извършване, и издават задължителни предписания и разпореждания.

(6) За целите на международното полицейско сътрудничество полицейските органи осъществяват, координират и контролират обмена на полицейска и съдебна информация, предаването на издирвани лица и предмети въз основа на сключени международни конвенции, договори и споразумения, по които Република България е страна.

Чл. 56. (1) При осъществяване на дейността по чл. 52, ал. 1, т. 18 ЗМВР

компетентните полицейски органи издават документи за самоличност при условия и по ред, определени със закон.

(2) Полицейските органи могат да извършват проверка на документите за самоличност в предвидените от закона случаи.

Чл. 57. Полицейските органи извършват контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденците в Република България в рамките на своите правомощия съгласно закона.

Чл. 58. (1) При осъществяване на дейността по чл. 52, ал. 1, т. 20 ЗМВР полицейските органи конвоират лица с изключение на:

1. лица, по отношение на които е взета мярка за неотклонение "задържане под стража", освен в случаите, когато мярката е взета за срок до 24 часа;

2. лица, изтърпяващи наказание в местата за лишаване от свобода - до органите на съдебната власт, предварителните арести и местата за лишаване от свобода;

3. лица с влязла в сила присъда - до местата за лишаване от свобода;

4. лица, по отношение на които е решено или постановено принудително довеждане от орган на съдебната власт;

5. лица, по отношение на които е наредено предварително задържане от орган на съдебната власт;

6. непълнолетни лица - бегълци от поправителни домове или домове за временно настаняване на малолетни или непълнолетни лица, отклонили се от възпитателни училища интернати или от социално-педагогически интернати или неявили се в тях;

7. малолетни лица;

8. издирени и установени от органите на МВР лица по т. 1 - 7.

(2) Издирените и установени лица по ал. 1, т. 1 - 5, както и лицата, по отношение на които е взета мярка за неотклонение "задържане под стража" от орган на съдебната власт, се предават в най-близкия следствен арест или териториално звено за охрана на Министерството на правосъдието.

(3) Организацията и редът за съпровождане на непълнолетни лица в случаите по ал. 1, т. 6 се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл. 59. (1) Генерална дирекция "Полиция" съобразно своите правомощия осъществява конвойна дейност на територията на Република България и в чужбина.

(2) Конвойните звена в областните дирекции "Полиция" осъществяват конвойна дейност на територията на цялата страна.

Чл. 60. Организацията за осъществяване на конвойната дейност се определя от министъра на вътрешните работи.

Чл. 61. При осъществяване на дейността по чл. 52, ал. 1, т. 26 ЗМВР на полицейските органи, изпълняващи разпореждане или оказващи съдействие за освидетелстване или задължително лечение на болни лица, се предоставят

специализиран транспорт и медицинско лице от лечебното заведение, което осигурява медицинското обслужване.

Чл. 62. (1) В случаите, определени от закон, полицейските органи имат право да задържат лица.

(2) Задържаните лица се отвеждат в структурните звена на МВР или в други определени за това места.

(3) Задържаните малолетни и непълнолетни лица се настаняват в специални помещения отделно от задържаните пълнолетни лица.

(4) Оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и редът в тях се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл. 63. (1) За лицата по чл. 62, ал. 1 се издава писмена заповед за задържане.

(2) В заповедта по ал. 1 се посочват:

1. името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта;
2. основанието за задържането;
3. данни, идентифициращи задържаното лице;
4. датата и часът на задържането;
5. ограничаването на правата на лицето по чл. 64 ЗМВР, както и правото му:
  - а) да обжалва пред съда законността на задържането;
  - б) на адвокатска защита от момента на задържането;
  - в) на медицинска помощ;
  - г) на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане;
  - д) да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин;
  - е) да ползва преводач, в случай че не разбира български език.

(3) Задържаното лице попълва декларация, че е запознато с правата си, както и за намерението си да упражни или да не упражни правата си по ал. 2, т. 5, букви "б" - "е". Заповедта се подписва от полицейския орган и от задържаното лице.

(4) Отказът или невъзможността на задържаното лице да подпише заповедта се удостоверява с подписа на един свидетел.

(5) Заповедта за задържане се завежда в специален регистър.

(6) Копие от заповедта се връчва на задържаното лице.

Чл. 64. (1) При извършване на личен обиск по смисъла на чл. 68 ЗМВР полицейските органи вземат мерки за осигуряване на личната си безопасност.

(2) Мерките по ал. 1 се изразяват в готовност на проверяващия орган във всеки момент да въздейства върху обискираните лица с предупреждение, сила, помощни средства или оръжие.

Чл. 65. При извършване на проверката на лични вещи по смисъла на чл. 69, ал. 1 ЗМВР полицейските органи следят проверяваните лица да не изхвърлят вещи и предмети.

Чл. 66. (1) Проверката на превозни средства по смисъла на чл. 69, ал. 2 ЗМВР включва:

1. проверка на документите за самоличност на лицата;
2. проверка на свидетелството за правоуправление;
3. проверка на документите на превозното средство и на превозвания товар;
4. проверка на превозното средство.

(2) Проверката на моторни превозни средства (МПС) се извършва при неработещ двигател.

Чл. 67. (1) Проверката на помещения по смисъла на чл. 71 ЗМВР по възможност трябва да се извършва от няколко полицейски служители.

(2) Преди извършване на проверката по ал. 1 се вземат мерки за уведомяване на най-близкото структурно звено на НСП.

(3) При започване на проверката помещенията се претърсват за наличие на хора.

(4) При проверката се установява самоличността и ако са налице основанията, предвидени в закона, на лицата се извършва личен обиск, проверяват се личните им вещи и се задържат.

(5) В случаите, когато лицата се нуждаят от неотложна помощ, се вземат необходимите мерки.

Чл. 68. При използване на помощни средства, предвидени в ЗМВР, полицейските органи съставят писмен доклад.

Чл. 69. При упражняване на полицейските си правомощия полицейските органи вземат необходимите мерки, гарантиращи личната им безопасност.

Чл. 70. (1) Полицейските органи могат да използват средства за явно наблюдение за:

1. превенция и разкриване на престъпления и нарушения на обществения ред;
2. регулиране на пътния трафик и подобряване безопасността на движение по пътищата;
3. охрана на държавна и общинска собственост;
4. други случаи, посочени в закон.

(2) Инсталираните системи за техническо наблюдение не могат да бъдат използвани за наблюдение във вътрешността на жилищни сгради.

(3) Използването на средства за явно наблюдение се разгласява по подходящ начин.

(4) Информацията по ал. 1 може да се използва само за извършване на превантивна дейност и за разкриване на престъпления и нарушения на обществения ред.

(5) Редът за използване на техническите средства за явно наблюдение по ал. 1 се определя от министъра на вътрешните работи.

Чл. 71. (1) Заведенията за отрезвяване се създават по реда на чл. 78, ал. 4 ЗМВР.

(2) Организацията, функциите, дейността и охраната на специалните домове за настаняване на чужденци, подлежащи на принудително отвеждане до границите на Република България или на експулсиране, се уреждат от министъра на вътрешните работи.

Чл. 72. (1) Длъжностните лица от заведенията за отрезвяване оказват първоначална медицинска помощ на приетите лица в рамките на квалификацията си и при необходимост търсят съдействие от съответните лечебни заведения за оказване на специализирана помощ.

(2) Лицата в тежка степен на опиянение или с травми и наранявания се отвеждат в лечебни заведения за оказване на специализирана медицинска помощ.

(3) Приетите в заведенията за отрезвяване лица се регистрират в специален регистър и им се съставя регистрационен картон.

(4) Срокът за престой на настанените лица в заведенията и помещенията за отрезвяване е до 24 часа, а ако някои от тях се нуждаят от продължителна медицинска помощ, те се настаняват в лечебни заведения.

Чл. 73. (1) По искане на Българската народна банка, общините и обектите с национално значение с полицейските органи може да се сключват възмездни договори за охрана по реда на чл. 76, ал. 1 ЗМВР след разрешение от министъра на вътрешните работи.

(2) Разрешение от министъра на вътрешните работи не се изисква при сключване на договори по чл. 76, ал. 2 и 3 ЗМВР.

Раздел II.

Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция"

Чл. 74. (1) Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" е специализирано структурно звено на Генерална дирекция "Полиция" за оперативно-издирвателна, информационна и организационна дейност по предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления, за опазване на обществения ред и за осъществяване на превантивна дейност.

(2) Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" осъществява дейността си самостоятелно и съвместно с други държавни органи, организации и граждани.

Чл. 75. За изпълнение на дейностите си по чл. 74 органите на Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция":

1. участват непосредствено в предотвратяването, пресичането, разкриването и разследването на престъпления;

2. организират, координират и контролират дейностите по опазване на обществения ред и безопасността на движението;

3. извършват превантивна дейност, като:

а) изучават и анализират причините и условията, благоприятстващи извършването на престъпления и нарушения на обществения ред;

б) разработват и осъществяват мерки за недопускане, отстраняване и ограничаване на причините и условията, благоприятстващи извършването на престъпления и нарушения на обществения ред;

в) изпълняват сигнални функции по отношение на физически и юридически лица за отстраняване на причините по букви "а" и "б";

г) планират, координират и контролират самостоятелно и съвместно с други държавни неправителствени органи и организации изпълнението на превантивни мероприятия на местно и национално равнище;

д) разработват и осъществяват политики и стратегии за превенция на престъпността и охрана на обществения ред;

е) осъществяват специализирана дейност за информиране на участниците в движението за пътнотранспортната обстановка в страната;

4. извършват анализ на тежките и с фактическа и правна сложност престъпления, на техните извършители и на пострадалите, на извършените аналогични престъпления с оглед намиране на типови или специфични характеристики, необходими за разследването;

5. предотвратяват, разкриват и разследват престъпления, свързани с незаконното разпространение на територията на страната на растения, съдържащи наркотични вещества, на наркотични вещества и прекурсори, както и на техни аналози;

6. предотвратяват, разкриват и разследват престъпления, свързани с археологически предмети, вещи, уникали, икони и църковна утвар, архивни и писмени документи и фалшификати с историческо значение;

7. организират и провеждат цялостна издирвателна дейност по издирвани лица и обекти на територията на страната и зад граница;

8. осъществяват взаимодействие с прокуратурата, съда, следствието и с ръководството на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" при Министерството на правосъдието при оперативното обслужване на местата за лишаване от свобода;

9. организират, координират, подпомагат и пряко участват в оперативно-издирвателната дейност по разкриване на извършителите на противообществени прояви, извършени при провеждане на спортни мероприятия;

10. организират, методически ръководят и пряко участват в дейността на областните дирекции "Полиция" при противодействие срещу престъпността и противообществените прояви на малолетните и непълнолетните лица, както и при осъществяване полицейска закрила на деца;

11. обобщават, систематизират и анализират информацията за състоянието, структурата и динамиката на престъпността и за резултатите от дейността на структурните звена от областните дирекции "Полиция" по предотвратяването, пресичането, разкриването и разследването на престъпления;

12. извършват непосредствено оперативно-издирвателна дейност и дейност по разследване на престъпления в министерства, агенции и други структури в държавната администрация, както и в техните регионални структури;

13. осъществяват дейност за предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления:

а) със средства и/или имущество от фондове, принадлежащи на Европейския съюз (ЕС) или предоставени от ЕС на българската държава;

- б) в бюджетната сфера и в отделните отрасли на стопанството;
  - в) против данъчната, финансово-кредитната, банковата и застрахователната система с изключение на престъпленията против митническия режим;
  - г) против индустриалната и интелектуалната собственост;
  - д) свързани с прояви на корупция в държавната и общинската администрация и в техните регионални структури;
  - е) свързани с разпространението на подправени парични знаци и платежни инструменти;
  - ж) свързани с незаконен трафик на хора с цел трудова експлоатация;
  - з) документни престъпления, присвоявания и измами;
14. установяват, наблюдават, разработват и контролират лица и групи, подготвящи, извършващи или извършили престъпления;
15. организират, методически подпомагат и контролират дейностите по опазване на обществения ред и противодействието на престъпността;
16. организират и контролират охраната на обекти и мероприятия;
17. ръководят осъществяването на дейностите, свързани с общоопасни средства, като:
- а) издават, отказват издаването, отнемат, изземват и обявяват за невалидни разрешенията за дейности с взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси при условия и по ред, определени със закон;
  - б) организират, осъществяват методическа помощ и контрол във връзка с административното обслужване на гражданите;
  - в) осъществяват администриране, анализ и текущ контрол на технологичните дейности по изработка на разрешенията, чието издаване е предвидено в закон;
  - г) извършват контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите;
  - д) извършват контрол по физическата защита на източниците на йонизиращи лъчения, токсичните химични вещества и препарати за растителна защита за професионална употреба;
  - е) поддържат единен автоматизиран регистър за дейностите с взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите, определени със закон;
18. прилагат мерки за административна принуда и осъществяват административнонаказателна дейност;
19. издават разрешения, лицензи, справки и други удостоверителни документи по направления на дейност, когато това е предвидено в закон или в подзаконов акт;
20. осъществяват взаимодействие и информационен обмен с други държавни органи и организации при условия и по ред, предвидени в закон;
21. организират осъществяване на взаимодействие с органите на местната власт и самоуправление, с гражданите, с неправителствени и други организации с цел установяване отношения на партньорство и сътрудничество;
22. събират, обработват, въвеждат, систематизират, използват и предоставят информация, организирана в автоматизирани информационни фондове, системи или регистри, създадени по силата на закон за изпълнение на правомощията по направления на дейност;
23. изготвят и съгласуват проекти на сигнално-охранителни, известителни системи и телевизионни системи за наблюдение в изпълнение на сключени договори със заинтересуваните лица;

24. осъществяват охрана на обекти с комплексно използване на полицейски сили и сигнално-охранителна техника (СОТ) и свързаните с това дейности;
25. контролират осъществяването на частна охранителна дейност;
26. осъществяват развълна дейност, използват служебни животни и организират обучението и специалната квалификация на съответните служители;
27. контролират безопасността на движението, анализират състоянието на пътният контрол, организацията на движението и аварийността на пътищата в страната;
28. организират извършването на регистрация, отчет и контрол на техническото състояние на пътните превозни средства, на водачите на МПС и издаването на свидетелствата за правоуправление; водят на отчет пътнотранспортните произшествия и анализират последиците от тях;
29. въвеждат временни ограничения при условия и по ред, определени в нормативен акт;
30. организират, контролират и/или осъществяват пилотиране и съпровождане на официални лица, делегации и товари по ред, определен от министъра на вътрешните работи;
31. ръководят осъществяването на дейностите, свързани с българските документи за самоличност, като:
  - а) издават, отказват издаването, отнемат, изземват и обявяват за невалидни български документи за самоличност при условия и по ред, определени в закон;
  - б) персонализират български документи за самоличност, издавани от други служби и ведомства, овластени от закон;
  - в) организират и осъществяват методическа помощ и контрол във връзка с административното обслужване на гражданите;
  - г) осъществяват администриране, анализ и текущ контрол на технологичните дейности по изработка на документи, чието издаване е предвидено в закон;
32. организират и провеждат охранителни и оперативно-издирвателни мероприятия за опазване на обществения ред, за предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления на територията на железопътната инфраструктура, железопътния и водния транспорт;
33. извършват проучване и оценка на методите и полицейските тактики, прилагани в борбата с престъпността и опазването на обществения ред, като правят предложения за усъвършенстване организацията на работа;
34. разработват нормативни актове и други ръководни документи, регламентиращи противодействието на престъпността, опазването на обществения ред и осъществяването на общата и индивидуалната превенция на правонарушенията;
35. съдействат за въвеждането на професионални стандарти и практики за етично поведение и спазване правата на човека;
36. извършват и други дейности, предвидени в закон или в подзаконов акт.

Чл. 76. (1) Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" организира, координира, контролира, методически ръководи или пряко участва в дейността на областните дирекции "Полиция" по направления на дейност.

(2) При необходимост Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" създава организация за командироване на

полицейски служители от страната в помощ на областните дирекции "Полиция" за обезпечаване на охранителните мероприятия и противодействие на престъпността.

Чл. 77. (1) Главна дирекция "Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция" може да предлага на директора на НСП сключването на договори за охрана на специални товари и акцизни стоки при транспортирането им с железопътен транспорт.

(2) Приходите и разходите от дейността по ал. 1 се отчитат по бюджета на МВР.

Раздел III.

Главна дирекция "Борба с организираната престъпност"

Чл. 78. Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" е специализирано структурно звено на Генерална дирекция "Полиция" за извършване на оперативно-издирвателна, информационна и аналитична дейност по предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления и установяване на местни и транснационални престъпни структури и тяхното наблюдение.

Чл. 79. (1) За изпълнение на дейностите си органите на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност":

1. извършват оперативно-издирвателна дейност, установяват, наблюдават и контролират престъпни групи и организации и връзките помежду им, като предлагат решения по тактическата организация на работа и събирането на информация в областните дирекции "Полиция";

2. участват непосредствено в предотвратяването, пресичането и разследването на престъпления;

3. осъществяват разследване с използване на служители под прикритие, извършват контролирани доставки и доверителни покупки;

4. извършват полицейска регистрация и идентификация на лица по ред, определен от министъра на вътрешните работи;

5. извършват справки в автоматизираните информационни системи и фондове, събират, обработват и анализират получаваната информация за организирани престъпни структури, тяхната специализация, ръководство, взаимодействие с други престъпни сдружения в страната и в чужбина, престъпленията, извършени от участници в тях, и профила на пострадалите с оглед цялостно разкриване на престъпната дейност в процеса на разследване;

6. извършват проучване и оценка на методите на полицейските тактически действия, прилагани в борбата с организираната престъпност, като правят предложения за усъвършенстване организацията на работа;

7. разработват проекти на нормативни актове и други ръководни документи, регламентиращи противодействието на организираната престъпност;

8. събират, анализират и предоставят информация за състоянието, структурата и динамиката на организираната престъпност, оценяват рисковете и заплахите от нея и извършват прогностична дейност с цел определяне на стратегически насоки при

разработване на програми за ефективното ѝ противодействие;

9. участват в екипи, създадени съвместно с други компетентни държавни органи;

10. провеждат съгласувани действия със съответни служби на други държави на основата на международни договори, по които Република България е страна.

(2) За разкриване на организираната престъпна дейност на местни и транснационални престъпни групи и организации Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" извършва разследване на тежки престъпления, свързани със:

1. образуване, ръководене и участие в престъпни структури, формирани с цел получаване на облаги, имущество или финансови средства;

2. използване на корупционни механизми и упражняване на влияние за реализиране на печалби и осуетяване на наказателно преследване;

3. прилагане на насилие или заплаха от престъпните структури, за елиминиране на конкурентни сдружения, принуда на длъжностни лица към сътрудничество или оказване на противоправно съдействие;

4. изпиране на пари и влагането им в законна стопанска дейност.

Чл. 80. Дейностите по чл. 79 се осъществяват самостоятелно или съвместно с други специализирани органи в следните области:

1. контрабанда на стоки и съпътстващи престъпления, включително със средства и/или имущество от фондове, принадлежащи на ЕС или предоставени от ЕС на българската държава;

2. незаконно производство и трафик на взривни вещества, огнестрелни, химически, биологични или ядрени оръжия или боеприпаси, на ядрени материали, ядрени съоръжения или други източници на йонизиращи лъчения, на токсични и химически вещества и техните прекурсори, на биологични агенти и токсини, както и на стоки и технологии с възможна двойна употреба;

3. незаконни сделки и международен трафик на паметници на културата, ценни исторически находки и произведения на изкуството;

4. изготвяне, търговия и трафик на подправени парични знаци, платежни инструменти и официални удостоверителни документи;

5. трансграничен трафик на хора с цел сексуална експлоатация, отнемане на телесни органи и незаконно осиновяване на новородени в чужбина;

6. незаконно производство и трафик на наркотични вещества, техните аналози и прекурсори, незаконно отглеждане на растения, съдържащи наркотични вещества;

7. компютърни престъпления или престъпления, извършени във или чрез компютърни мрежи и системи;

8. вземане на заложенности, използване на сила, взривяване, внушаване на страх или отвличане на лица с цел получаване на облаги;

9. пране на пари - извършване на финансови операции със средства, придобити от престъпна дейност, преобразуване на имущества, подлежащи на отнемане в полза на държавата;

10. извършване на терористични действия от организирани престъпни групи с участието на български или чужди граждани срещу лица и обекти на територията на страната;

11. отправяне на закани срещу живота, здравето или имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности;
12. корупционни действия на длъжностни лица, поставили се в услуга на организирани престъпни структури;
13. корупция на служителите от структурните звена на МВР.

Чл. 81. Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" организира, ръководи и контролира дейността на областните дирекции "Полиция" по предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления, извършени от организирани престъпни структури, като:

1. осъществява координация в оперативно-издирвателната дейност и в дейността по разследване престъпната дейност на организирани престъпни структури на територията на две и повече областни дирекции "Полиция";

2. оказва помощ по случаи с фактическа и правна сложност, представляващи особен интерес и обществен резонанс, като при необходимост предлага и включването на допълнителни сили и средства;

3. създава организация за взаимодействие с държавните, обществените и гражданските структури за осъществяването на превантивни мерки, насочени към ограничаване на организираната престъпност;

4. участва при планирането, организирането и провеждането на обучението на служителите от областните дирекции "Полиция" за повишаване на професионалната им квалификация;

5. участва в комплексни, контролни и тематични проверки по спазването и изпълнението на законовите и подзаконовите нормативни актове и осъществяването на оперативно-издирвателната дейност и дейността по разследване.

Раздел IV.

Главна дирекция "Гранична полиция"

Чл. 82. (1) Главна дирекция "Гранична полиция" (ГДГП) е специализирано структурно звено на ГДП за извършване на охранителна и оперативно-издирвателна дейност за охрана на държавната граница и контрол за спазването на граничния режим и дейност по разследване, която осъществява своите функции в граничната зона, в зоните на граничните контролно-пропускателни пунктове, международните летища и пристанища, вътрешните морски води, териториалното море, прилежащата зона, континенталния шелф, българската част на река Дунав, другите гранични реки и водоеми.

- (2) За предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления, свързани с нелегална миграция и трафик на хора, органите на ГДГП могат да изпълняват задачи извън зоните по ал. 1 съвместно с други органи на МВР.

- (3) За предотвратяване, пресичане, разкриване и разследване на престъпления в зоните по ал. 1 органите на ГДГП извършват оперативно-издирвателна и информационно-аналитична дейност.

Чл. 83. (1) Охраната на границата е система от дейности за наблюдение, контрол и обозначаване на границата на Република България.

(2) Граничният режим е нормативно установеният ред за обозначаване и преминаване на границата и за осъществяване на дейности в граничната ивица и граничната зона, в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища с цел защита на националната сигурност, обществения ред, политическите, икономическите и социалните интереси на Република България.

Чл. 84. (1) Гранична зона е територия с дълбочина 15 км, която на сухоземната граница се определя от линията на държавната граница, а на морската и речната граница - от линията на брега, и в която ГДГП осъществява правомощията си по охрана на държавната граница и контрол за спазването на граничния режим.

(2) Гранична ивица е частта от граничната зона, разположена непосредствено по протежение на линията на сухоземната граница, с дълбочина до 300 м считано от линията на държавната граница.

(3) Островите и българската част от водите на граничните реки се включват в граничната ивица. Тази разпоредба не се прилага за река Дунав.

(4) Точното очертаване и определяне на дълбочината на граничната ивица се извършва от министъра на вътрешните работи съгласувано с областните управители и кметовете.

(5) Извършването на стопанска или друга дейност в граничната ивица се съгласува с началника на съответната регионална служба за гранична охрана.

Чл. 85. (1) Държавната граница на Република България, преминаваща по река, не се премества както при изменения на очертанията на нейните брегове или нивото на водата, така и при отклонение на коритото на реката в една или в друга посока, ако друго не е уредено в международни договори, по които Република България е страна.

(2) На железопътните и шосейните мостове, бентове и други съоръжения, които преминават през граничните участъци на плавателни и неплавателни реки, държавната граница се установява по средата на тези съоръжения или по тяхната технологична ос в зависимост от преминаването на държавната граница по водата, ако друго не е уредено в международни договори, по които Република България е страна.

(3) Държавната граница на Република България на местността се обозначава с ясно видими гранични знаци, чието местоположение е определено в документите за демаркиране на границата между Република България и съседните държави.

(4) Формите, размерите и надписите на граничните знаци по ал. 3 и редът за тяхното поставяне се определят от законодателството на страната и от международните договорености.

(5) За обозначаване на линията на държавната граница ГДГП осъществява геоинформационна дейност чрез:

1. геодезическо определяне, поставяне и поддържане в изправност на граничните знаци;

2. обозначаване и проверка на линията на държавната граница;

3. изработване на едромащабни карти и документация на държавната граница, както и създаване и поддържане на геодезическо-картографски фонд.

(6) За поддържане на видимостта и предпазване на граничните знаци по ал. 3 по

взаимна договореност между Република България и съседните държави се съгласува широчината на граничния пояс и дълбочината на установената гранична ивица от двете страни на линията на държавната граница.

Чл. 86. Българските и чуждестранните въздухоплавателни средства при изпълнение на международни полети излитат и кацат на граждански летища за обществено ползване, обслужващи международни превози, където е осигурено извършването на граничен контрол.

Чл. 87. Лицата, транспортните средства, стоките и друго имущество, преминаващи през държавната граница на Република България, подлежат на граничен паспортно-визов контрол по ред, определен от Министерския съвет.

Чл. 88. За нарушител на държавната граница се счита:

1. лице, пресякло или опитващо се да пресече държавната граница на Република България по какъвто и да е начин извън пунктовете за пропускане или в пунктовете за пропускане, но в нарушение на правилата за нейното преминаване;

2. лице, проникнало или опитващо се да проникне на чуждестранно или българско транспортно средство при нерегламентирано преминаване на държавната граница на Република България;

3. чуждестранен или български невоенен кораб, навлизащ в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища или опитващ се да напусне техните предели в нарушение на условията на мирното пребиваване, или военен плавателен съд - в случаите, определени със закон;

4. чуждестранно въздухоплавателно средство, навлязло без разрешение във въздушното пространство на Република България, както и всяко въздухоплавателно средство, което ползва неправомерно въздушното пространство или нарушава правилата за полетите.

Чл. 89. (1) При установяване на издирвано транспортно средство органите на ГДГП го задържат и предават в съответния ГПУ, като незабавно уведомяват ГДП.

(2) Органите на ГДГП задържат превозно средство в случаи, когато:

1. е обявено за издирване;

2. има наложена забрана за напускане на страната;

3. има издаден акт от органите на съдебната власт.

Чл. 90. (1) Огнестрелни оръжия, боеприпаси и взривни вещества могат да се пренасят през държавната граница при условия и по ред, определени със закон.

(2) Пренасяните през границата без съответното разрешение оръжия, боеприпаси или взривни вещества се изземват с протокол и се предават в съответния ГПУ, като незабавно се уведомява ГДП.

Чл. 91. За поддържане в изправност на граничните знаци и граничната линия на държавната граница на Република България и за спазване на граничния режим, както и

за уреждане на възникнали гранични нарушения на определени участъци на основание чл. 85, ал. 2 от ЗМВР и международни договори се назначават гранични представители от състава на ГДГП.

Чл. 92. (1) Всяко лице при преминаване през държавната граница е длъжно да се подложи на граничен паспортно-визов контрол, като се ръководи от указанията и разпорежданията на органите за граничен контрол.

(2) Лицето по ал. 1 е длъжно да представи редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и да докаже наличието на необходимите условия за преминаване на границата.

(3) Лицето по ал. 1 е длъжно да предостави необходимите лични данни за нуждите на граничния контрол.

Чл. 93. (1) Органите на ГДГП осъществяват граничен паспортно-визов контрол на лица чрез задължителна проверка на:

1. документите за задгранично пътуване;

2. наличието на виза и другите необходими условия, ако такива се изискват по силата на нормативен акт или международен договор, по който Република България е страна;

3. редовността на документите по т. 1 и 2.

(2) Органите по ал. 1 могат да извършват проверка на лицата за наличието на вещи, чието притежаване е забранено, на издирвани вещи или на вещи, които представляват заплаха за сигурността и обществения ред. При извършване на проверките могат да се използват и технически средства.

(3) При проверките по ал. 1 и 2 органите на ГДГП извършват задължителна справка в автоматизираните информационни фондове за установяване на лица с наложени забрани, издирвани лица или лица, представляващи опасност за националната сигурност и обществения ред, при условията и по реда на ЗМВР.

(4) Фактът на преминаване границата на Република България се отбелязва в документа за задгранично пътуване или в заместващия го документ чрез полагане на щемпели, утвърдени от министъра на вътрешните работи.

(5) Преминаването на границата се регистрира в информационните фондове по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 94. (1) Органите на ГДГП извършват граничен контрол на превозни средства чрез:

1. проверка на документите им;

2. извършване на цялостна проверка на превозното средство;

3. справка в автоматизираните информационни фондове.

(2) Преминаването на превозни средства през границата се регистрира в информационните фондове по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 95. Органите на ГДГП контролират и извършват проверка на лица, багажи и превозни средства за наличието на взривни вещества, огнестрелни оръжия, боеприпаси и други общоопасни средства при преминаване на държавната граница и при полети на

гражданската авиация.

Чл. 96. (1) Граничният паспортно-визов контрол се извършва в граничната зона и в зоните на ГКПП.

(2) В граничната зона органите на ГДПП самостоятелно и съвместно с други органи могат да организират временни контролни пунктове за осъществяване на граничния режим и паспортно-визовия контрол.

(3) Зоната на ГКПП обхваща територията, на която са разположени сградите, помещенията, работните места, подземните и надземните съоръжения, техническите средства и местата за преходи, изчакване и проверка на лица, превозни средства и стоки, преминаващи през зоните за граничен контрол.

(4) Граничен контрол може да се извършва и на територията на друга държава, когато това е предвидено в ратифициран международен договор, по който Република България е страна, в движещ се влак или на борда на плавателно средство по повод предстоящо или осъществено преминаване на държавната граница.

(5) Органите на ГДПП могат да извършват предварителен граничен паспортно-визов контрол на борда на въздухоплавателно средство.

Чл. 97. На международни летища и пристанища ГДПП извършва граничен контрол чрез разделяне на пътничкопотока.

Чл. 98. (1) Органите на ГДПП издават пропуски на лицата, работещи или осигуряващи дейност в зоната на ГКПП, с изключение на зоните за сигурност на гражданските летища за обществено ползване.

(2) Органите по ал. 1 могат да извършват проверки на физически и юридически лица за издаване на пропуск за осъществяване на дейност в зоната на ГКПП.

(3) Лицата, работещи на ГКПП, предоставят доброволно необходимите за проучването лични данни, като в случай на отказ не им се разрешава извършването на дейност по ал. 2.

Чл. 99. В изпълнение на правомощията си органите на ГДПП:

1. разкриват и предотвратяват опити за незаконно преминаване на държавната граница и за незаконно внасяне и изнасяне на оръжие, общоопасни средства, наркотични вещества и други стоки;

2. проследяват и регистрират движението на плавателни средства в българския участък на река Дунав.

Чл. 100. (1) Органите на ГДПП предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления, свързани с незаконно преминаване на границата и с трафик на хора.

(2) Органите по ал. 1 събират, обработват, анализират, съхраняват, използват и предоставят информация по линиите на дейност;

(3) Органите по ал. 1 организират оперативното взаимодействие и обмен на информация с другите служби на МВР, с граждански структури и партньорски

полицейски служби от съседните държави и от ЕС.

Чл. 101. (1) Органите на ГДГП могат да настаняват принудително в специални помещения или в специални домове чужденци, подлежащи на принудително отвеждане или на експулсиране, по ред, определен със закон.

(2) На лицата, настанени при условията на ал. 1, не могат да им бъдат ограничавани други права освен правото на свободно придвижване.

Чл. 102. (1) В изпълнение на правомощията си органите на ГДГП съставят актове за извършени административни нарушения, издават наказателни постановления и налагат принудителни административни мерки в предвидените от закона случаи.

(2) Длъжностните лица, имащи правата по ал. 1, се определят от министъра на вътрешните работи.

(3) Командирите на граничните полицейски кораби имат и правомощията, определени в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, включително в българската част на водите на граничните реки и други водоеми.

Чл. 103. Главна дирекция "Гранична полиция" извършва оперативно-издирвателна дейност самостоятелно и съвместно с други служби на МВР.

Чл. 104. Органите на ГДГП изискват от транспортните и туроператорските дружества, които осъществяват международна търговска дейност, предоставянето на:

1. разписания, списъци на пътници и друга информация, имаща отношение към охраната на границата и граничния контрол;

2. достъп до техни помещения, съоръжения и транспортни средства, когато това се налага за изпълнение на определените функции и задачи на ГДГП.

Чл. 105. (1) Главна дирекция "Гранична полиция" осъществява сътрудничество и взаимодействие с митническата администрация и с другите ведомства от граничния контрол чрез обмен на информация и извършване на съвместни проверки.

(2) Главна дирекция "Гранична полиция" осъществява сътрудничество и взаимодействие с ведомствата с правомощия по въпросите на убежището, бежанците и пребиваването на чужденци за осъществяване на ефективен миграционен контрол.

(3) Главна дирекция "Гранична полиция" осъществява сътрудничество и взаимодействие с ведомствата с правомощия в зоните на морските пространства и вътрешните водни пътища чрез обмен на информация и извършване на съвместни проверки.

(4) Взаимодействието по ал. 1, 2 и 3 се осъществява по ред, определен от ръководителите на съответните ведомства.

Чл. 106. (1) Органите на ГДГП оказват съдействие в зоните по чл. 52, ал. 3 от ЗМВР на специализираните държавни органи при изпълнение на нормативните актове, регламентиращи опазването на околната среда, защитените територии, флората,

фауната, както и живота и здравето на населението.

(2) Сътрудничеството по ал. 1 се осъществява по реда на чл. 105, ал. 4.

Раздел V. Главна дирекция "Жандармерия"

Чл. 107. (1) Главна дирекция "Жандармерия" е специализирано мобилно структурно звено към Генерална дирекция "Полиция" за охрана на стратегически и особено важни обекти, дипломатически представителства, охрана на масови мероприятия, овладяване на масови безредици, противодействие на терористични и диверсионни групи и опазване на обществения ред.

(2) Стратегически обекти са тези административни, промишлени, транспортни или комуникационни обекти, от нормалното функциониране на които зависи дейността на органите на държавното управление и работата на основните отрасли от икономиката на страната.

(3) Особено важни обекти са онези административни, промишлени, транспортни, комуникационни и други обекти, нарушеното функциониране на които води до поставяне в опасност управлението на отделен район от страната или работата на звена от икономиката за определен период.

Чл. 108. В изпълнение на задачите си Главна дирекция "Жандармерия" самостоятелно или съвместно с други структури на МВР:

1. организира и осъществява охрана на стратегически, особено важни обекти, обекти от национално значение, дипломатически представителства, учреждения, обекти на МВР и обекти на договорен принцип;

2. организира и осъществява оперативно обезпечаване на охраняваните обекти;

3. организира и участва в опазването на обществения ред при провеждане на масови мероприятия;

4. организира и осъществява дейности по възстановяване, поддържане и опазване на обществения ред при масови безредици;

5. участва в опазването на обществения ред при кризи от различен характер;

6. обезврежда диверсионни групи, предотвратява и участва в пресичането на терористични действия;

7. организира и осъществява охрана на специални товари;

8. организира, провежда и участва в специални операции;

9. организира и осъществява охраната, защитата и пропускателния режим в сгради и обекти на МВР, определени от министъра на вътрешните работи;

10. организира и осигурява сигурността при провеждане на мероприятия на ръководството на МВР;

11. организира и изпълнява задачи, осигуряващи ръководството на МВР във военновременни и мирновременни пунктове, при приваждане на страната от мирно във военно положение и при усложнена обстановка;

12. издирва и задържа лица в предвидените от закона случаи;

13. събира, обработва, използва и предоставя информация, придобита по повод изпълнение на функциите си;

14. оказва съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, когато противозаконно се пречи на тяхната дейност;

15. оказва помощ на лица, пострадали от престъпления и други нарушения на обществения ред, при аварии, бедствия и произшествия.

Чл. 109. При осъществяване на дейността си органите на Главна дирекция "Жандармерия" имат право:

1. да разполагат сили и средства, да изграждат, използват и снемат инженерно-технически съоръжения и други средства за охрана на стратегически и особено важни обекти;

2. самостоятелно и с други държавни органи да преследват и задържат нарушители на обществения ред;

3. да отцепват райони, да ограничават временно или да забраняват движението на лица и транспортни средства;

4. да ползват комуникационни връзки или да ги прекъсват.

Чл. 110. (1) Охраната на стратегически, особено важни обекти и обекти от национално значение се осъществява със системи за физическа защита, които могат да включват персонал за физическа защита, физически бариери, сигнално-охранителни известителни системи, телевизионна техника, охранително осветление, комуникационни средства, транспортни средства, служебни животни и съответно оборудвани служебни помещения.

(2) Физически бариери са всички видове огради, оградни съоръжения, решетки, метални или усилен с метал врати, капандури и прозорци, укрепващи метални елементи, механични заключващи устройства, тунелни проходни съоръжения, които осигуряват безопасното придвижване на състезатели и служебни лица до и от игралното поле на стадиони и други.

(3) Оградни съоръжения са всички видове врати, заключващи устройства към тях, спиращи, контролиращи и задържащи достъпа съоръжения, разположени преди, след и на самата ограда неподвижно или задвижвани ръчно или автоматично.

(4) Спиращи достъпа съоръжения са подвижни и неподвижни, ограничавачи или спиращи движението на моторни превозни средства или на лица съоръжения по пътя им към контролно-пропускателните пунктове с цел улесняване на проверката им, като различни видове бариери, рогатки, парапетни ограничители, разположени зигзагообразно стоманобетонни блокове, неравности по пътната настилка и други.

(5) Контролиращи достъпа съоръжения са всички видове биологични, електронни или магнитни четящи устройства, кодирани бутонни устройства и други, които при подадена им команда деблокират спиращите съоръжения или врати. Тези устройства могат и да запазват информацията за контролирания достъп.

(6) Задържащи достъпа съоръжения са съоръженията за възпрепятстване достъпа на лица до охранявания обект, които се разполагат в близост или върху физическите бариери, в т. ч.:

1. физически (кльонове допълнения - единични и двойни, шипове, бодливи рулони от тел, ламели, мрежи и др.);

2. звукозаглушаващи;

3. светлиннозаслепяващи;

4. химически вещества, които образуват дим, пяна, представляват залепващи вещества и др.

(7) Сигнално-охранителни известителни системи са централни или местни пултове, контролни панели, датчици, средства за сигнализация и устройства за предаване на сигнали на разстояния, които подават сигнал при евентуален опит да бъдат преодолен или разрушени физическите бариери от системи за физическа защита на даден обект.

(8) Телевизионна техника е система от телевизионни камери, монитори, видеоманетофони, видеомултиплексори, превключватели и други, с които се наблюдават, констатира и/или заснемат извършителите на опити за проникване или проникналите в даден обект.

(9) Комуникационни средства са всички видове директни проводни, телефонни и радиовръзки, които се ползват от персонала за физическа защита, за ръководство, предислоциране и повикване на допълнителни сили за предотвратяване на противозаконно проникване или за преследване на незаконно проникналите в даден обект.

Чл. 111. (1) Зоналните жандармерийски подразделения при приемането на стратегически или особено важен обект за охрана разработват план за охрана и отбрана, съгласуван с директора на съответната областна дирекция "Полиция" и с ръководителя на съответното ведомство. Планът се утвърждава от директора на Главна дирекция "Жандармерия".

(2) С плана за охрана и отбрана се определя редът за действие на структурните звена на Главна дирекция "Жандармерия" по осигуряване физическата защита на обектите, пропускателния режим, реда за временно пребиваване на територията на обекта и взаимодействието с другите структури на МВР, други организации и лица.

(3) Отговорен за изпълнението на плана за охрана и отбрана е началникът на съответното структурно звено на Главна дирекция "Жандармерия".

Чл. 112. (1) При необходимост след съгласуване с органите на местната власт около охранявания стратегически или особено важен обект може да се установи зона с ограничен достъп. Границата на зоната се обозначава с ясно видими знаци (табели). В границите на зоната не се включват пътищата за общо ползване и жилищни сгради.

(2) На подстъпите към охраняваните стратегически или особено важни обекти могат да се изградят инженерно-технически съоръжения.

Чл. 113. Органите на Главна дирекция "Жандармерия" отцепват райони, ограничават временно или забраняват движението на лица и транспортни средства при провеждане на действия за обезвреждане и задържане на диверсионни групи, осигуряване на зоните с ограничен достъп до стратегически и особено важни обекти и при опазване на обществения ред.

Чл. 114. Ползването или прекъсването на комуникационни връзки се извършва при изпълнение на задачите по чл. 52, ал. 1, т. 11 от ЗМВР съгласувано с компетентните органи.

Раздел VI. Дирекция "Миграция"

Чл. 115. Дирекция "Миграция" е специализирано структурно звено на ГДП за регулиране и контрол на миграционните процеси по отношение на пребиваващите в Република България чужденци.

Чл. 116. (1) При осъществяване на дейността си по регулиране на миграционните процеси и административния контрол върху пребиваването на чужденци в Република България директорът, заместник-директорът на дирекция "Миграция" или упълномощени от директора на НСП компетентни длъжностни лица:

1. издават или отказват издаването на разрешения за краткосрочно и дългосрочно пребиваване;

2. продължават срока на пребиваване на чужденците в Република България;

3. отнемат правото на издадено разрешение за краткосрочно и дългосрочно пребиваване при наличие на законовите изисквания;

4. анулират издадена виза или намаляват срока за пребиваване на чужденец в страната, определен от издадената виза, при неизпълнение на изискванията на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ);

5. издават удостоверителни документи, които по силата на нормативен акт имат отношение по процедурата за издаване и отнемане на разрешение за пребиваване в Република България;

6. осъществяват съгласувателни процедури с дирекция "Консулски отношения" на Министерството на външните работи за издаване на разрешения за пребиваване в Република България;

7. дават становища по молби за придобиване, възстановяване и освобождаване от българско гражданство, за издаване на разрешения за работа и становища до други ведомства, които по смисъла на нормативен акт имат отношение по пребиваването на чужденците в Република България.

(2) Издадените от звената "Миграция" при областните дирекции "Полиция" разрешения за дългосрочно пребиваване се отнемат при условията на ЗЧРБ след писмено съгласуване с дирекция "Миграция".

(3) В определените от ЗЧРБ случаи органите на дирекция "Миграция" или звена "Миграция" анулират издадена виза чрез зачертаване с две диагонални черти и полагат щемпел.

Чл. 117. При осъществяване на правомощията по чл. 90, т. 6 от ЗМВР органите на дирекция "Миграция" или съответните структурни звена "Миграция" приемат и изпращат на компетентния орган на НСП подаденото от чужденеца заявление заедно с приложените към него документи за персонализиране на български документи за самоличност на чужденци и връчват персонализирания документ на чужденеца.

Чл. 118. (1) Дирекция "Миграция" осъществява дейност по принудително настаняване в специалните домове за временно настаняване на чужденци, за които е

издадена заповед за принудително отвеждане до границата на Република България или за експулсиране.

(2) Органите на дирекция "Миграция" осъществяват дейността си по чл. 80 от ЗМВР при условията и по реда на ЗЧРБ и на съответните подзаконови нормативни актове за организацията, дейността и реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци.

Чл. 119. Органите на дирекция "Миграция" противодействат на незаконната миграция чрез извършване на проверки по местопребиваване на чужденците и при необходимост провеждат интервюта.

Чл. 120. (1) Органите на дирекция "Миграция" организират и осъществяват дейност по съпровождането на чужденци на територията на Република България или в чужбина при изпълнение на наложени принудителни административни мерки по ЗЧРБ.

(2) При съпровождането на чужденци на територията на Република България по изпълнение на наложени принудителни административни мерки по ал. 1 органите на дирекция "Миграция" могат да поискат съдействие от други звена на НСП.

(3) Съпровождането на чужденци извън територията на страната в предвидените от закона случаи се осъществява по силата на сключен от Република България международен договор за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица. При липса на такъв международен договор правилата за съпровождане извън границите на страната се уреждат с акт на министъра на вътрешните работи.

Чл. 121. При изпълнение на дейността по чл. 52, ал. 1, т. 8 от ЗМВР дирекция "Миграция" предлага на директора на НСП организирането на съвместни операции и проекти със сродни служби на други държави.

Чл. 122. (1) Дирекция "Миграция" предлага на директора на НСП сключването на споразумения за сътрудничество с неправителствени и междуправителствени организации в областта на контрола и регулирането на миграционните процеси.

(2) Дирекция "Миграция" подпомага директора на НСП при изпълнение на функциите му по чл. 28, ал. 1, т. 5 от ЗМВР с предложения за осъществяване на сътрудничество със съответните служби на други държави, международни органи и организации в областта на контрола и регулирането на миграционните процеси.

Чл. 123. Органите на дирекция "Миграция" осъществяват правомощията по чл. 90, т. 3 от ЗМВР при установяване на нарушения на ЗМВР, ЗЧРБ и Закона за българските документи за самоличност (ЗБДС).

Чл. 124. За регулиране и контрол на миграционните процеси по въпросите на убежището, бежанците и чужденците дирекция "Миграция" осъществява сътрудничество и взаимодействие с други ведомства, служби и дирекции на МВР чрез информационен обмен, съвместни проверки и други форми на сътрудничество по законоустановения ред и въз основа на съвместни инструкции със съответните

министерства и ведомства.

Чл. 125. Органите на дирекция "Миграция" осъществяват дейността по чл. 90, т. 6 от ЗМВР в случаите, регламентирани в ЗЧРБ и в Правилника за прилагане на ЗЧРБ.

Чл. 126. Стопанисването, управлението и охраната на специалните домове за временно настаняване на чужденци се осъществява от дирекция "Миграция".

Чл. 127. При осъществяване на административен контрол върху пребиваването на чужденци в Република България дирекция "Миграция":

1. събира, систематизира и анализира информацията за състоянието и динамиката на миграционните процеси и за резултатите от дейността на регионалните звена на дирекцията;

2. планира, разработва и предлага на ръководството на МВР мерки за повишаване ефективността на дейността по регулиране на миграционните процеси;

3. разработва и предлага нормативни актове, отнасящи се до усъвършенстването на дейността на дирекция "Миграция";

4. подпомага, контролира дейността и дава указания на регионалните структури;

5. организира повишаването на професионалната квалификация на служителите;

6. самостоятелно или съвместно със структурите на МВР или с други компетентни ведомства участва в предотвратяването и противодействието на незаконната миграция и трафика на хора.

Раздел VII.

Дирекция "Международно оперативно полицейско сътрудничество"

Чл. 128. Дирекция "Международно оперативно полицейско сътрудничество" (ДМОПС) е специализирано структурно звено на Генерална дирекция "Полиция" за организиране и координиране на международния обмен на полицейската информация, за координиране на оперативното взаимодействие и за осъществяване на екстрадации и трансфери на лица.

Чл. 129. В ДМОПС се създават Национално централно бюро "Интерпол", Национално звено "Европол", звено за контакт по линия на Шенгенската информационна система и единен телекомуникационен център.

Чл. 130. За осъществяване на дейността си ДМОПС:

1. организира, координира и контролира обмена на международна и национална оперативна полицейска и съдебна информация по силата на международни конвенции и договори, страна по които е Република България;

2. взаимодейства с други съдебни и правозащитни органи и организации, както

и с държавни институции и неправителствени организации;

3. създава, актуализира и изпълнява план за действие за въвеждане и прилагане на стандартите за работа на съответните международни организации;

4. събира, обработва, анализира, съхранява и предоставя информация на държавни органи, организации, юридически лица и граждани, които имат законен интерес да я получат, за лица, предмети, събития и дейности, свързани с трансграничната престъпност;

5. обявява, прекратява и актуализира информацията за международно издирване на лица и предмети по искане на компетентните полицейски и съдебни власти;

6. обявява, прекратява и актуализира информацията за общодържавно издирване на лица и предмети по искане на компетентните органи на чужда държава при наличието на правно основание;

7. координира дейностите на компетентните полицейски и съдебни органи в процеса на международното издирване на лица и предмети, тяхното задържане, идентификация и предаването/приемането им на/от органите, заявили издирването;

8. предава и приема лица за екстрадиции и трансфери въз основа на сключени международни конвенции, договори и спогодби, по които Република България е страна, и в изпълнение на акт на орган на съдебната власт;

9. изготвя анализи за състоянието и тенденциите в развитието на международната престъпност с цел подпомагане на управленските решения на ръководството на Генерална дирекция "Полиция" и МВР;

10. участва при изготвянето и съгласуването на законови и подзаконови нормативни актове (правилници, инструкции, наредби и др.), имащи пряко отношение към обмена на информация за целите на международното полицейско сътрудничество и международното издирване на лица и предмети;

11. осигурява непрекъснат режим на работа 24 часа в денонощието 365 дни в годината; съобщенията, обменяни по каналите на Интерпол/Европол/СИРЕНЕ, се анализират и отработват съгласно времевите стандарти на международните организации;

12. стопанисва и поддържа техническото оборудване, чрез което се осъществява връзката с Глобалната телекомуникационна система на Интерпол, както и оборудването, включено към мрежата за предаване на данни на МВР;

13. администрира системния и приложния софтуер за наличната изчислителна и комуникационна техника в ДМОПС;

14. изпълнява задълженията на Република България по отношение на гарантиране сигурността на ползваните защитени международни канали за връзка;

15. определя и осъществява контрол върху предоставянето на достъп на български институции и служители до телекомуникационните системи и базите данни на международните полицейски организации според изискванията на международните договори и споразумения;

16. упълномощава предоставянето на достъп до информация, събирана, обработвана и съхранявана от ГС на МОКП Интерпол, на физически и юридически лица, имащи законово основание за това;

17. събира, обработва, анализира, съхранява и използва информация във и от собствени информационни фондове;

18. въвежда, актуализира и ползва информацията от информационните фондове на ГС на МОКП Интерпол, Европол и ШИС (Шенгенската информационна система);

19. въвежда, актуализира и ползва информацията от централните информационни фондове на МВР;

20. участва в разработването и внедряването на автоматизирани информационни системи на ДМОПС, ГДП и МВР;

21. организира и участва в международни конференции, семинари и работни срещи по линия на съответните международни организации;

22. участва в обучението и повишаването на професионалната квалификация на служителите от полицейски служби и други организации.

Раздел VIII. Специализиран отряд за борба с тероризма

Чл. 131. (1) Специализираният отряд за борба с тероризма е специализирано структурно звено за противодействие на терористични действия, защита на стратегически и особено важни обекти, предотвратяване, пресичане и разкриване на тежки престъпления.

(2) Организацията и дейността на СОБТ се уреждат по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 132. (1) В изпълнение на задачите си СОБТ:

1. предотвратява и пресича терористични действия;

2. задържа и/или обезврежда извършители на особено опасни престъпления, оказващи или склонни да окажат въоръжена съпротива;

3. освобождава заложници;

4. организира и осъществява охрана на органи на МВР, държавни органи и организации при изпълнение на функциите им;

5. извършва действия, свързани със защитата на държавни и обществени интереси от престъпни посегателства и терористични актове.

(2) Използването на СОБТ за изпълнение на дейностите по ал. 1 се разрешава с писмена заповед на главния секретар на МВР по предложение на директора на НСП за всеки отделен случай.

(3) Използването на служители на СОБТ от структурните звена на МВР извън НСП, както и от Министерството на отбраната, Националната служба за охрана, други министерства и ведомства се осъществява въз основа на писмено искане.

(4) В неотложни случаи искането по ал. 3 може да бъде отправено и устно, като в писмен вид се представя в срок не по-късно от 24 часа.

Чл. 133. При освобождаване на заложници, при задържане или обезвреждане на извършители на особено опасни престъпления, когато те оказват или са склонни да окажат въоръжена съпротива, съобразно конкретната оперативно-тактическа обстановка служителите на СОБТ имат право:

1. да използват огнестрелно оръжие, взривни вещества, пиротехнически, химически, технически и други средства, числящи се в СОБТ и в другите структурни звена на МВР, и специална защитна екипировка, гарантираща тяхната лична

безопасност и прикритие на самоличността им;

2. да отцепват райони, да спират или отклоняват движението на пътни превозни средства и временно да прекъсват телекомуникационни връзки.

Чл. 134. За изпълнение на дейностите си СОБТ провежда специални операции самостоятелно или във взаимодействие с други структурни звена на МВР и на други ведомства.

Чл. 135. Специализираният отряд за борба с тероризма оказва методическо ръководство и помощ на аналогичните специализирани звена на НСП при професионалната им подготовка и провеждането на специални операции.

Чл. 136. (1) Служителите на СОБТ, изпълняващи дейностите по чл. 91, ал. 1 ЗМВР, и техните семейства се ползват от специален режим на адресна регистрация и регистрация на лични моторни превозни средства и телефони, определен от министъра на вътрешните работи.

(2) Самоличността на служителите по ал. 1 при изпълнение на техните задължения се запазва в тайна.

Чл. 137. Професионалната квалификация на служителите на СОБТ се проверява и оценява ежегодно при условия и по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Раздел IX.

Специализиран авиационен отряд

Чл. 138. (1) Специализираният авиационен отряд е специализирано структурно звено за изпълнение на летателни задачи за подпомагане изпълнението на задачите и дейностите на структурните звена в МВР.

(2) Организацията и дейността на САО се уреждат по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

(3) Използването на САО за изпълнение на дейностите по ал. 1 се разрешава с писмена заповед на главния секретар на МВР за всеки отделен случай.

Чл. 139. (1) Специализираният авиационен отряд може да изпълнява и задачи за оказване съдействие на други държавни органи.

(2) Използването на САО от структурните звена на МВР извън НСП, както и от други министерства и ведомства се осъществява въз основа на писмено искане.

(3) В неотложни случаи искането по ал. 2 може да бъде отправено и устно, като в писмен вид се представя в срок не по-късно от 24 часа.

Глава трета.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА "ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО"

Чл. 140. (1) Пожарогасителната и аварийно-спасителната дейност се организират и осъществяват от НСПБЗН самостоятелно или съвместно със специализираните сили и средства на органите на изпълнителната власт, организациите, юридическите лица и гражданите.

(2) Пожарогасителната и аварийно-спасителната дейност могат да извършват и търговците, получили разрешение по чл. 108 ЗМВР, както и доброволните формирания за пожарна безопасност и защита на населението, създадени на основание чл. 110 ЗМВР.

(3) При извършване на съвместни пожарогасителни и аварийно-спасителни действия от НСПБЗН с търговците, получили разрешение по чл. 108, или с доброволните формирания, създадени на основание чл. 110 ЗМВР, координацията и ръководството на действията се осъществява от органите на НСПБЗН.

Чл. 141. (1) Договорите за осигуряване на пожарна безопасност по чл. 107, ал. 1 ЗМВР се сключват от директора на националната служба, когато обектите са разположени в районите на действие на повече от две областни дирекции, или от директорите на областните дирекции ПБЗН, когато обектите са в района им на действие, след разрешение от министъра на вътрешните работи.

(2) По искане на Българската народна банка, на стратегическите и особено важните обекти може да се сключват възмездни договори за охрана по пожарна безопасност по реда на чл. 107, ал. 1 ЗМВР.

(3) Разрешение от министъра на вътрешните работи не се изисква при сключване на договори по чл. 107, ал. 2 ЗМВР.

Чл. 142. (1) Влизането за гасене на пожари и за извършване на аварийно-спасителни дейности в помещения и обекти, за които има специален режим, се извършва в съответствие с установения пропускателен режим.

(2) По искане на чуждестранните представителства и физическите лица, които се ползват с имунитет, органите на НСПБЗН извършват пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности в техните служебни и жилищни помещения и превозните им средства.

(3) Когато непосредствено са застрашени други сгради и съоръжения, със съгласието на ръководителя на чуждестранното представителство или на чуждестранното физическо лице, ползващо се с имунитет, органите за пожарна безопасност и защита на населението извършват пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности и в техните служебни и жилищни помещения.

Чл. 143. (1) За осъществяване на пожарогасителна и аварийно-спасителна дейност и поддържане на постоянна оперативна готовност НСПБЗН:

1. организира непрекъснато денонощно дежурство с личен състав и техника;
2. организира и поддържа екипи за оказване на първа медицинска помощ на

пострадали при пожари, бедствия, аварии и катастрофи;

3. в рамките на съществуващата структура и щат организира и поддържа спасителни екипи за провеждане на дейности за защита на населението при пожари, бедствия, аварии, катастрофи и кризи по ред, определен от министъра на вътрешните работи;

4. организира поддръжката на наличната техника и специализираното оборудване за пожарогасене и аварийно-спасителна дейност;

5. организира и контролира теоретичната и практическата подготовка на служителите без откъсване от работа;

6. разработва планове за пожарогасене и планове за действие при бедствия, аварии и катастрофи;

7. разработва съвместно с централните и териториалните органи на изпълнителната власт, организациите, физическите и юридическите лица планове за взаимодействие;

8. съгласува планове за действие за гасене на пожари и за ликвидиране на аварии в обектите на физически и юридически лица;

9. изучава оперативната обстановка на обектите;

10. разработва критерии за техническа осигуреност на структурните звена ПБЗН.

(2) За осигуряване поддръжката и ремонта на специализираната противопожарна техника НСПБЗН може да изгражда ремонтни бази по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

(3) Дейността по ал. 1, т. 2 се организира и осъществява при наличие на материално-технически, финансови и човешки ресурси.

Чл. 144. (1) За осъществяване на дейностите по пожарна безопасност и защита на населението в населените места териториалните органи на изпълнителната власт са длъжни:

1. да осигуряват спазването на правилата и нормите за пожарна и аварийна безопасност на населението на териториите на общините и кметствата;

2. съгласувано с органите на НСПБЗН да разработват специфични правила за пожарна и аварийна безопасност в съответните населени места;

3. да информират органите на НСПБЗН за издадените разрешения при и по повод предстоящи организирани масови прояви, посещения на чуждестранни делегации, честване на национални и официални празници, спортни и други мероприятия, свързани с масово събиране на хора.

(2) За осъществяване на дейностите по ал. 1 териториалните органи на изпълнителната власт могат да предоставят безвъзмездно на структурните звена на областните дирекции ПБЗН сгради, оборудване, противопожарна техника, комуникационни, технически и гасителни средства.

Чл. 145. За осъществяване на дейности по пожарна безопасност и защита на населението в обектите ръководителите и собствениците им са длъжни:

1. да осигуряват спазването на правилата и нормите за пожарна и аварийна безопасност на населението на територията на обектите;

2. да осигуряват на органите на НСПБЗН достъп до обектите за запознаване с

оперативната обстановка и провеждане на пожаротехнически учения;

3. да осигуряват при поискване от органите на НСПБЗН временно прекъсване на снабдяването с природен газ, топлинна и електрическа енергия, което се удостоверява писмено.

Чл. 146. (1) Държавният противопожарен контрол е комплекс от контролни, разпоредителни, принудителни и административнонаказателни дейности, осъществявани от органите на НСПБЗН.

(2) Органите на НСПБЗН провеждат държавен противопожарен контрол, като:

1. извършват проверки за прилагането на противопожарните строително-технически норми при планирането и застрояването в урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии и нарушени територии за възстановяване, както и при проектирането и строителството на сгради, реконструкция и модернизация на обекти, технологични съоръжения и инсталации;

2. в съответствие с действащата нормативна уредба в Република България съгласуват инвестиционни проекти за строежите и участват в работата на експертни съвети по устройство на територията, като издават становища за съответствие с нормативните изисквания за пожарна безопасност на разглежданите инвестиционни проекти;

3. издават становища за съответствие с изискванията за пожарна безопасност на строителни материали и изделия, влагани в строежите, както и на машини, съоръжения и изделия, предназначени за работа в пожаро- и взривоопасна среда, от местно производство и от внос;

4. извършват проверки на влаганите в строежите и обектите материали, съоръжения, машини и инсталации за съответствието им с изискванията за пожарна безопасност;

5. участват в държавните приемателни комисии за разрешаване ползването на строежи и издават писмени становища за пожарна безопасност на строежите;

6. участват в разработването на строителни и технически правила, норми и наредби за осигуряване на противопожарната безопасност при проектиране и изграждане на строежите, при реконструкция, модернизация и експлоатация на обекти, технологични съоръжения и инсталации;

7. извършват проверки на обекти в експлоатация за контролиране изпълнението на правилата и нормите за пожарна безопасност;

8. извършват контрол за съответствие на оценени продукти, техника, автоматика, гасителни средства и други с изискванията за пожарна безопасност;

9. издават писмени разпореждания за изпълнение на правилата и нормите за пожарна безопасност на ръководители на държавни органи, организации, юридически лица и граждани.

Чл. 147. Държавните органи, организациите, юридическите лица и гражданите са длъжни:

1. да спазват установените правила и норми за пожарна и аварийна безопасност, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите на НСПБЗН;

2. да изпълняват издадените по чл. 104, ал. 1, т. 3 ЗМВР писмени разпореждания на органите за пожарна безопасност и защита на населението;

3. да съгласуват с НСПБЗН за съответствие с изискванията за пожарна безопасност: проектите за строежите; строителните материали и изделията - местно производство и от внос; машините, съоръженията и изделията, предназначени за работа в пожаро- и взривоопасна среда - местно производство и от внос;

4. да провеждат дейности в обекта, осигуряващи пожарната безопасност и защитата на населението;

5. в едномесечен срок след получаването на писмен сигнал за наличието на нарушения на правилата и нормите за пожарна и аварийна безопасност да уведомяват органите за пожарна безопасност и защита на населението, отправили сигнала, за предприетите мерки за отстраняване на нарушенията;

6. при поискване да предоставят на органите на НСПБЗН информация, свързана с пожарната и аварийната безопасност на обектите.

Чл. 148. (1) Превантивната дейност е комплекс от мерки с информационно-разяснителен, образователен и организационен характер за формиране и поддържане на необходимото поведение за предотвратяване и отстраняване на причините и условията за възникване и разпространение на пожари и аварии и за подготовка на населението за действие при пожари, бедствия, аварии и катастрофи.

(2) За осъществяване на дейността по ал. 1 органите за ПБЗН:

1. извършват анализ и оценка на риска за пожарна безопасност и защита;

2. информират населението за опасностите от възникване на пожари и аварии и за предприетите мерки за защита;

3. разработват и организират съвместно с държавните органи, органите на местното самоуправление, ведомствата и организациите изпълнението на програми за информационна и разяснителна дейност сред населението;

4. провеждат обучение и подготовка на населението;

5. осъществяват информационна и разяснителна дейност в областта на пожарната безопасност и защитата на населението.

Чл. 149. (1) При налагане на принудителни административни мерки по чл. 268 ЗМВР органите на НСПБЗН спират експлоатацията, строителството и/или реконструкцията на обекти, инсталации, уреди и съоръжения, както и други дейности, които създават опасност за възникването на пожари и производствени аварии.

(2) Изпълнението на принудителната административна мярка се извършва от органа, осъществяващ държавен противопожарен контрол, въз основа на мотивирана заповед, която за стратегическите и особено важните обекти на страната се издава от министъра на вътрешните работи, а в останалите случаи - от оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 150. Научно-приложният институт по пожарна безопасност и защита на населението осъществява научно-приложна и експертна дейност, като извършва изпитвания и изследвания за оценяване съответствието на продукти, техника, автоматика, гасителни средства и други с изискванията за пожарна безопасност; издава

експертни заключения за съответствие с техническите изисквания и сертификати на продукти, осигуряващи пожарна безопасност; извършва пожаротехнически, физико-химични и електротехнически експертизи на пожари и аварии.

Част четвърта. ДЪРЖАВНА СЛУЖБА В МВР

Глава първа. ОРГАНИЗАЦИОННО-ЩАТНА СТРУКТУРА

Чл. 151. (1) Численият състав на МВР се утвърждава от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

(2) Численият състав на МВР включва броя на държавните служители и на лицата, работещи по трудово правоотношение.

(3) Численият състав на държавните служители се утвърждава за:

1. категории А, Б, В и Г;
2. категории Д и Е.

(4) Численият състав на МВР се води на отчет в дирекция "Човешки ресурси". Той се разпределя по основните структурни звена на МВР с щатовете им.

(5) Министърът на вътрешните работи може да създава извън числения състав по ал. 1 допълнителни щатове за длъжности на лица, работещи по трудово правоотношение, за производствени, ремонтни, социални и обслужващи дейности в рамките на средствата по бюджета на МВР.

Чл. 152. Новопостъпилите държавни служители, които подлежат на задължителна първоначална професионална подготовка, се назначават като стажанти за периода на обучението за сметка на незаетите щатни бройки от щатовете на основните структурни звена, за които са обявени конкурсите за първоначално постъпване на държавна служба.

Чл. 153. (1) Министърът на вътрешните работи в рамките на числения състав на МВР утвърждава щатове за участие в международни мисии или в международни организации въз основа на договори, по които Република България е страна. По тези щатове се назначават служители за определен срок - срока на неплатения им отпуск по чл. 212, ал. 1, т. 7 ЗМВР.

(2) След изтичането на срока по ал. 1 служителите се назначават на длъжности по щатовете на основните структурни звена на МВР в съответствие с квалификацията им.

Чл. 154. Министърът на вътрешните работи в рамките на числения състав на МВР утвърждава щатни бройки за изпълнение на дейности по охрана на обекти и осигуряване на пожарна безопасност на обекти въз основа на сключени договори по реда на чл. 76, ал. 1 и 4 и чл. 107, ал. 1 и 3 ЗМВР.

Чл. 155. (1) Министърът на вътрешните работи в рамките на утвърдения от Министерския съвет числен състав на МВР поддържа резерв от щатни бройки за държавни служители и щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение.

(2) Резервът по ал. 1 се използва при извънредни промени в оперативната обстановка.

(3) Резервът по ал. 1 се води на отчет в дирекция "Човешки ресурси".

Чл. 156. (1) Основните структурни звена на МВР и областните дирекции разработват проекти за своите функционални задължения въз основа на законовите разпоредби.

(2) Функционалните задължения обединяват детайлизираните задачи и дейности на звената в структурата на националните служби, специализираните дирекции, АМВР, Медицинския институт на МВР, научноизследователските и научно-приложните институти на МВР.

Чл. 157. (1) Основните структурни звена на МВР и областните дирекции разработват проекти за организационната си структура.

(2) Изграждането на структурите на звената по чл. 9 ЗМВР и областните дирекции цели създаване на оптимална организация за изпълнение на задачите и дейностите им. Структурата на основните структурни звена на МВР се определя съобразно функционалните им задължения и състоянието на оперативната обстановка.

(3) С организационната структура се определят наименованията на структурните звена и йерархичната им подчиненост.

(4) Структурите по ал. 1 се изграждат съобразно следните принципи:

1. минимален брой на йерархичните нива;
2. осигуряване на възможно най-кратък път за обмен на информация;
3. стабилност с възможност за изменение в определени граници в съответствие с промените в оперативната обстановка;
4. икономичност при разпределянето на числения състав.

Чл. 158. (1) Щатовете на основните структурни звена на МВР и областните дирекции се разработват въз основа на структурата и функционалните им задължения.

(2) Щатовете изразяват организационната структура на основните структурни звена на МВР и областните дирекции, определят числения състав на структурните звена, категориите и наименованието на длъжностите, вида на конкурса за заемането им, изискванията за минимално образование или образователно-квалификационна степен и квалификация.

Чл. 159. (1) Функционалните задължения, структурите и щатовете на основните структурни звена на МВР и областните дирекции се утвърждават от министъра на вътрешните работи.

(2) Проектите за функционални задължения, организационни структури и щатове на основните структурни звена на МВР и на областните дирекции се разработват от ръководителите им.

(3) Проектите за функционални задължения, структури и щатове на областните

дирекции се съгласуват с директорите на съответните национални служби.

(4) Дирекция "Човешки ресурси" координира разработването на проектите за функционални задължения, структури и щатове на основните структурни звена на МВР и на областните дирекции и ги предлага за утвърждаване от министъра на вътрешните работи след съгласуване със заместник-министъра, на когото са възложени съответни функции по управление, и с главния секретар на МВР.

(5) Дирекция "Управление при кризи и отбранително-мобилизационна подготовка" на МВР разработва и предлага за утвърждаване проекти на военновременни структури и щатове съобразно функциите на МВР във военно време по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 160. (1) Нови щатове се изготвят и утвърждават при съществени промени във функциите и структурата на основните структурни звена на МВР и на областните дирекции.

(2) Промени в структурите и щатовете на основните структурни звена и на областните дирекции се извършват със заповед на министъра на вътрешните работи, изготвена от дирекция "Човешки ресурси".

(3) Проекти на заповеди по ал. 2 се разработват въз основа на мотивирани предложения на ръководителите на основните структурни звена на МВР и на областните дирекции при значими промени в оперативната обстановка и при нормативни промени или промени в регламентираните задачи и дейности.

Чл. 161. (1) Щатната дисциплина включва спазването на реда при назначаването на служители, определянето на работните им места и възлагането на конкретни задължения на служителите в съответствие с утвърдените функционални задължения, структури, щатове и длъжностни характеристики.

(2) Ръководителите на структурните звена отговарят за спазването на щатната дисциплина съобразно правомощията си.

(3) Контролът по спазването на щатната дисциплина се осъществява от дирекция "Човешки ресурси".

Чл. 162. (1) Министърът на вътрешните работи утвърждава Класификатор на длъжностите за държавни служители и за лица, работещи по трудово правоотношение, в МВР.

(2) Проектът на класификатор по ал. 1 се разработва от дирекция "Човешки ресурси".

Чл. 163. (1) В МВР се изготвят и утвърждават типови и специфични длъжностни характеристики.

(2) Длъжностната характеристика съдържа:

1. изискванията за заемане на длъжността;
2. длъжностните задължения.

(3) В изискванията за заемане на длъжността се посочват необходимото минимално образование или образователно-квалификационна степен, специалността, необходимата квалификация, специализация, професионален опит, необходимото ниво

за достъп до класифицирана информация по ЗЗКИ, както и други изисквания в зависимост от спецификата на длъжността. При определяне на изискванията за образование, специализация и професионален опит се предявяват по-високи критерии за по-високо йерархично ниво на длъжността.

(4) Длъжностните задължения определят дейностите и задачите, които се възлагат за изпълнение на съответния служител, както и субординацията при изпълнението им.

Чл. 164. (1) Типови длъжностни характеристики се изготвят за длъжностите, които са включени в щатовете на повече от една дирекция. Те се разработват от дирекция "Човешки ресурси" по предложение на ръководителите на основните структурни звена на МВР и се утвърждават от министъра на вътрешните работи.

(2) За длъжностите извън посочените в ал. 1 се изготвят специфични длъжностни характеристики. При необходимост те могат да се допълват със задължения, предвидени в длъжностни характеристики за сходни длъжности. Специфичните длъжностни характеристики се утвърждават от ръководителите на основните структурни звена на МВР по чл. 9 ЗМВР и на областните дирекции след съгласуване с дирекция "Човешки ресурси".

Чл. 165. Служителите от звената "Човешки ресурси" са длъжни да запознаят всеки служител с длъжностната характеристика за длъжността, на която е назначен. Изготвеният по този повод протокол се съхранява в личното кадрово дело на служителя.

Глава втора.

НАЗНАЧАВАНЕ И ПРЕМИНАВАНЕ НА ДЪРЖАВНАТА СЛУЖБА В МВР

Чл. 166. (1) Назначаването на държавните служители на длъжности в МВР се извършва след проведен конкурс.

(2) Спечелилите конкурса за постъпване на служба в МВР, подлежащи на първоначално професионално обучение, се назначават за стажанти. При назначаването им те подписват декларация за проучване по ЗЗКИ.

Чл. 167. (1) При назначаване службата започва от деня на подписване на акта за встъпване в длъжност, ако в заповедта не е посочено друго.

(2) Държавните служители в МВР подписват акт за встъпване в длъжност не по-късно от 30 дни от датата на издаване на заповедта, ако в нея не е посочен друг срок.

(3) Заповедите за назначаване на държавните служители, неподписали акта за встъпване в длъжност в срока по ал. 2, се отменят, освен ако неподписването се дължи на уважителни причини.

Чл. 168. (1) При отказ да положат клетва по чл. 172, ал. 1 ЗМВР назначените държавни служители не встъпват в длъжност, а издадената заповед се отменя.

(2) Заповедта за назначаване се отменя и при отказ на държавните служители да подпишат декларациите по чл. 187, ал. 1 ЗМВР.

Чл. 169. (1) При назначаване държавните служители подават декларации за имуществото и доходите, както и за липсата на обстоятелства по чл. 177, ал. 1 и 3 ЗМВР.

(2) Декларацията за имуществото и доходите и декларацията по чл. 178, ал. 1 ЗМВР се подават ежегодно до 31 март, а при промяна на обстоятелствата по чл. 177, ал. 1 и 3 ЗМВР - в 7-дневен срок от промяната.

(3) Декларациите по ал. 1 и 2 се прилагат в личните кадрови дела на служителите.

Чл. 170. При сключване на трудов договор лицата, работещи по трудово правоотношение, подписват декларация за опазване на класифицираната информация.

Чл. 171. (1) На държавните служители се зачислява служебно оръжие след встъпването им в длъжност.

(2) На новоназначените държавни служители, изпратени на курс за професионално обучение, служебното оръжие се зачислява след завършването на курса.

(3) Редът за носенето и съхраняването на оръжието се определя от министъра на вътрешните работи с инструкция.

Чл. 172. При осъществяване на правомощията си държавните служители в МВР удостоверяват качеството си със служебна карта или с личен знак. Дирекция "Човешки ресурси" издава служебните карти и осъществява контрол за тяхното ползване и съхраняване. Видът на служебната карта и на личния знак, както и редът за издаването и ползването им се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл. 173. (1) За служителите от МВР се съставя и се води лично кадрово дело.

(2) Редът за съхраняване и ползване на личното кадрово дело се определя от министъра на вътрешните работи.

(3) При преминаване на държавен служител от МВР на държавна служба в друга администрация може да се изпратят заверени копия от материалите от личните кадрови дела на служителите, в които не се съдържат данни, представляващи класифицирана информация.

Чл. 174. (1) За назначаване на държавните служители по реда на чл. 191 и 192 ЗМВР се изготвя мотивирано предложение.

(2) Предложенията по ал. 1 се правят от главния секретар на МВР - за заместник-директор на национална служба, директор на специализирана дирекция, директор на НИИ и НПИ, ректор на АМВР и началник на ЦБПС, съответно от органите по чл. 186, ал. 1 ЗМВР - за останалите държавни служители от категории А, Б и В.

(3) Предложенията по ал. 1 се правят от директорите на националните служби съгласувано с главния секретар на МВР - за директорите в Генерална дирекция

"Полиция" и за директорите на областни дирекции.

(4) Предложенията по ал. 1 се правят от преките служебни ръководители - за държавните служители от категории Г, Д и Е.

Чл. 175. (1) Назначаване на държавен служител по реда на чл. 191, ал. 1, т. 3 ЗМВР се извършва, когато оценката на изпълнение на длъжността не е основание за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 245, ал. 1, т. 7, буква "б" ЗМВР.

(2) Оценката на изпълнението на длъжността се извършва за период не по-малък от една година от комисия, определена със заповед на органа по чл. 186, ал. 1 ЗМВР.

(3) Изпълнението на длъжността на държавния служител се оценява въз основа на професионалния опит, професионалната квалификация, изпълнението на служебните задължения, отличията, наградите и наказанията, свързани с изпълнението на служебните задължения, по методика, утвърдена от министъра на вътрешните работи.

(4) При изготвяне на оценката на изпълнението на длъжността задължително се вземат предвид изискванията на длъжностната характеристика.

(5) При оценката на изпълнението на длъжността при необходимост може да се изготви психологическа експертна оценка от Института по психология на МВР. Психологическата експертна оценка подпомага оценяващата комисия при вземането на решение.

(6) Оценяваният служител се запознава със заповедта по ал. 2 срещу подпис и може да прави възражения пред оценяващата комисия.

(7) Държавният служител се запознава срещу подпис с изготвената оценка и в 7-дневен срок от запознаването може да даде писмени възражения по нея. Постъпилите възражения се обсъждат в предложението по чл. 174, ал. 1.

(8) Отказът на служителя да се запознае с изготвената оценка се удостоверява писмено, като се съставя протокол с подписите, трите имена и длъжностите на двама свидетели.

Чл. 176. Назначаване на държавен служител на друга длъжност в рамките на притежаваната категория се извършва поради намалена работоспособност за изпълнение на служебните задължения по здравословни причини, установена въз основа на решение на ЦЕЛК при Медицинския институт на МВР, когато тя не е основание за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 245, ал. 1, т. 3 ЗМВР.

Чл. 177. Промените в трудовите договори на лицата, работещи по трудово правоотношение, се извършват съобразно разпоредбите на трудовото законодателство от органа по чл. 186, ал. 1 ЗМВР.

Чл. 178. Редът за ползване на отпуските на държавните служители се определя от министъра на вътрешните работи.

Чл. 179. Редът за изплащането на пътни пари по време на платен годишен отпуск на основание чл. 212, ал. 5 ЗМВР се определя от министъра на вътрешните работи.

Глава трета. ПРОФЕСИОНАЛНА ПОДГОТОВКА

Чл. 180. (1) Професионалната подготовка е средство за придобиване, поддържане, актуализиране, специализиране и повишаване на професионалната квалификация на служителите от МВР.

(2) Формите на професионална подготовка на служителите от МВР са професионално образование и професионално обучение.

Чл. 181. (1) В съответствие със специфичните нужди на МВР служителите от МВР могат да придобиват образователно-квалификационни и образователни и научни степени в области, професионални направления и специалности на висшето образование в АМВР и в други висши училища.

(2) Служителят на МВР, приет за обучение при условията на ал. 1, сключва договор с министъра на вътрешните работи или с оправомощено от него длъжностно лице за повишаване квалификацията на служителя чрез придобиване степен на висшето образование.

(3) С договора по ал. 2 се определят:

1. степен в област, професионално направление и специалност на висшето образование, за придобиването на която служителят ще се обучава;

2. място, форма и време на обучение;

3. условия за ползване на отпуск за обучение в учебно заведение по смисъла на чл. 213, ал. 1 ЗМВР;

4. задължение след заемане на длъжност, изискваща придобитата степен на висшето образование, служителят да служи в МВР за срок, пропорционален на времето за обучение, но не по-дълъг от 5 години;

5. отговорност при неизпълнение на задълженията по т. 4.

(4) Договорите по ал. 2 се сключват при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи.

Чл. 182. (1) Министерският съвет в съответствие със специфичните нужди на МВР ежегодно утвърждава броя на приеманите за обучение в АМВР за придобиване на образователно-квалификационни и образователни и научни степени в области, професионални направления и специалности на висшето образование.

(2) В АМВР могат да придобиват степени на висшето образование и служители на други ведомства след подписване с МВР на двустранни договори в областта на висшето образование.

(3) Договореният по ал. 2 брой приети за обучение за нуждите на други ведомства е извън утвърдения брой на приеманите за обучение в АМВР по смисъла на ал. 1.

Чл. 183. (1) Служителите от МВР придобиват, повишават, актуализират и специализират професионалните си знания и умения с откъсване от работа във:

1. Академията на МВР, научноизследователските и научно-приложните институти на МВР;

2. други национални или чуждестранни обучаващи институции.

(2) Служителите от МВР поддържат устойчиво ниво на професионалната си квалификация в рамките на нормативно определените за заеманата длъжност правомощия чрез професионално обучение без откъсване от работа.

Чл. 184. Професионалното обучение с откъсване от работа се реализира чрез курсове за:

1. първоначално професионално обучение;

2. повишаване на професионалната квалификация;

3. професионална специализация;

4. актуализация на професионалната квалификация.

Чл. 185. Професионалното обучение без откъсване от работа се осъществява чрез:

1. специална и практическа подготовка;

2. физическа подготовка;

3. подготовка по полицейска лична защита;

4. стрелкова подготовка.

Чл. 186. (1) Първоначалното професионално обучение е придобиване на базови професионални знания и умения за изпълнение на задачите и дейностите на МВР по:

1. опазване на обществения ред и противодействие на престъпността;

2. осъществяване на държавен противопожарен контрол, пожарогасителна и аварийно-спасителна дейност;

3. осъществяване защита на националната сигурност от действия на чужди специални служби, организации и лица.

(2) На първоначално професионално обучение подлежат спечелилите конкурс за постъпване на служба в МВР на длъжност извън списъка по чл. 196, ал. 2 ЗМВР.

(3) Успешното завършване на курс за първоначално професионално обучение е основание за присъждане на категория и първоначално заемане на длъжност от държавната служба в МВР.

Чл. 187. (1) Новопостъпилите държавни служители-стажанти за периода на първоначалното си професионално обучение получават месечно възнаграждение в размер 80 на сто от основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност от категория "Г" и от длъжността "полицай", "пожарникар" или "сътрудник" от категория "Е".

(2) На служителите по ал. 1 се изплаща и допълнително възнаграждение за продължителна служба при условията и в размерите, определени за държавни служители в МВР.

Чл. 188. (1) Спечелилите конкурс за постъпване на служба в МВР на длъжност от списъка по чл. 196, ал. 2 ЗМВР подлежат на въвеждащо обучение в структурното звено на МВР, на чийто щат е длъжността.

(2) Ръководителят на съответното структурно звено ръководи и контролира планирането, организирането и провеждането на обучението по ал. 1.

Чл. 189. (1) Повишаване на професионалната квалификация е вид професионално обучение за разширяване на професионалните знания и умения.

(2) На професионална подготовка за повишаване на професионалната квалификация подлежат държавните служители, спечелили конкурс за израстване в категория.

(3) Успешното завършване на курс за професионална квалификация е условие за присъждане на по-висока категория.

Чл. 190. (1) Професионалната специализация е вид професионално обучение за задълбочаване на професионалните знания и умения.

(2) На професионална специализация подлежат държавните служители, спечелили конкурс по чл. 190 ЗМВР, когато курсът за професионална специализация е условие за заемане на новата длъжност.

(3) Успешното завършване на курс за професионална специализация е основание за заемане на съответната длъжност.

Чл. 191. Актуализацията на професионалната квалификация е вид професионално обучение за привеждане на професионалните знания и умения в съответствие с настъпили промени, засягащи ефективното изпълнение на длъжностните задължения.

Чл. 192. След дипломирането на курсантите, завършили висшето си образование в АМВР в редовна форма на обучение, се присъжда категория "Г" и те се разпределят централизирано на наличните вакантни длъжности в основните структурни звена на МВР при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи.

Чл. 193. (1) Служителите, назначени на длъжности, изискващи:

1. висше образование, придобиват статут на специализанти след записването им за професионално обучение по реда на правилника по чл. 17, ал. 3 ЗМВР;

2. средно образование, придобиват статут на обучаеми след записването им за професионално обучение по реда на правилника по чл. 132, ал. 2 ЗМВР.

(2) Правата и задълженията на специализантите и обучаемите по смисъла на ал. 1 се определят с правилниците по чл. 17, ал. 3 и чл. 132, ал. 2 ЗМВР.

Чл. 194. (1) След сключване на междуведомствени договори в областта на професионалното обучение в АМВР, в научноизследователските и научно-приложните институти на МВР могат да бъдат обучавани служители на други ведомства.

(2) В изпълнение на актове на международното право в АМВР, в

научноизследователските и научно-приложните институти на МВР могат да бъдат обучавани и чуждестранни граждани.

(3) За служителите от МВР може да се организира професионална подготовка и в други национални и чуждестранни обучаващи институции на междуправителственодоговорна основа или в изпълнение на актове на международното право.

Чл. 195. Професионалната подготовка на служителите в МВР се планира, организира, контролира и ръководи от дирекция "Човешки ресурси" при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи.

Глава четвърта. ОТЛИЧИЯ И НАГРАДИ

Чл. 196. (1) Отличията и наградите са лични и колективни.

(2) Видът на отличието или наградата се определя съобразно конкретния личен или колективен принос за изпълнението на служебните задължения и от значимостта на постигнатите трайни резултати.

Чл. 197. (1) С "Писмена похвала" се награждават служители, които имат съществен принос за изпълнението на конкретна професионална задача.

(2) Наградата по ал. 1 се дава с писмена заповед на ръководните служители на длъжност началник на сектор и по-висока.

Чл. 198. С "Обявяване на благодарност" с допълнителен платен отпуск в размерите по чл. 212, ал. 1, т. 5 ЗМВР се награждават служители, проявили инициативност и постигнали високи професионални резултати при изпълнението на функциите си.

Чл. 199. (1) С "Почетно отличие" на МВР се награждават служители, български и чуждестранни граждани за оказано съдействие и конкретна помощ при защитата на националната сигурност, опазването на обществения ред и противодействието на престъпността, както и за принос в развитието на отношенията между МВР и съответните структури на други държави или международни органи и организации.

(2) Награждаването с "Почетно отличие" на МВР се извършва от министъра на вътрешните работи по предложение на заместник-министрите на вътрешните работи, главния секретар на МВР и органите по чл. 186, ал. 1 ЗМВР.

(3) Формата, видът и статутът на почетното отличие на МВР се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл. 200. (1) Най-високото професионално отличие в МВР е "Почетен знак".

(2) С "Почетен знак" министърът на вътрешните работи награждава служители за проявен героизъм, смелост и себепристрашение, за конкретен съществен принос и висок

професионализъм при изпълнението на служебни задачи с изключително значение в борбата срещу престъпността, опазването на обществения ред и сигурността в Република България, както и за опазването на живота и здравето на гражданите, на имущество, исторически и културни ценности от пожари и престъпни посегателства.

(3) Наградата по ал. 1 се дава на служители и за безукорно поведение, постигнати трайни резултати в служебната работа и продължителна служба в МВР.

Чл. 201. С "Почетен знак" могат да бъдат награждавани посмъртно служители, загинали при или по повод изпълнение на служебните си задължения.

Чл. 202. (1) Почетният знак има 3 степени:

1. "Почетен знак I степен" се дава на служители, които се отличават с безупречно и високо професионално изпълнение на служебните си задължения и имат не по-малко от 15 години стаж в МВР;

2. "Почетен знак II степен" се дава на служители, които са постигнали високи резултати в служебната си дейност и имат не по-малко от 10 години стаж в МВР;

3. "Почетен знак III степен" се дава на служители, които имат високи резултати, отличават се с инициативност и професионализъм при решаването на служебните задачи и имат не по-малко от 5 години стаж в МВР.

(2) Награждаване с по-високата степен на "Почетен знак" се извършва, при условие че служителите вече са получили по-ниската му степен.

(3) Служителите не могат да бъдат награждавани повече от един път с една и съща степен на "Почетен знак".

(4) Награждаването с "Почетен знак" в случаите по чл. 200, ал. 3 се извършва във връзка с празника на МВР или при пенсиониране.

(5) В случаите по чл. 201 и при пенсиониране "Почетен знак" може да се дава и при по-малък стаж от определения по ал. 1.

Чл. 203. (1) Служителите, наградени с "Почетен знак", могат да го носят върху униформено и цивилно облекло от дясната страна на гърдите.

(2) Наградата "Почетен знак" не може да се преотстъпва на други лица.

Чл. 204. Наградените с "Почетен знак" на МВР имат право на безплатно лечение и рехабилитация в Медицинския институт на МВР.

Чл. 205 (1) С парична или предметна награда се награждават по всяко време на годината служители и колективи за професионално изпълнение на важни служебни задачи, както и за трайни професионални резултати.

(2) В рамките на утвърдения по бюджета фонд "Награди" на МВР и неговите служби и дирекции с парична или предметна награда могат да награждават:

1. министърът на вътрешните работи - до две минимални работни заплати за страната - за индивидуална, и до 4, когато наградата е колективна;

2. главният секретар на Министерството на вътрешните работи, заместник-министрите и директорите на национални служби - до една и половина минимални

работни заплати за страната - за индивидуална, и до 3, когато наградата е колективна;

3. директорите на главни дирекции и дирекции в Генерална дирекция "Полиция", директорите на областните дирекции, на дирекциите от специализираната администрация, ректорът на АМВР и директорите на научноизследователските и научно-приложните институти - до една минимална работна заплата за страната.

(3) Ръководните служители по ал. 2 могат да награждават и с предметни награди до съответния размер по ал. 2.

Чл. 206. (1) Награждаването с "Почетен знак", с парична или предметна награда, включително с огнестрелно оръжие, и с "Обявяване на благодарност" с допълнителен платен годишен отпуск се извършва въз основа на мотивирано предложение до органа, който има право да награждава със съответната награда.

(2) Предложения за награждаване могат да правят преките и висшестоящите началници.

(3) Предложенията за награждаване на длъжностните лица по чл. 186, ал. 1 ЗМВР се правят от главния секретар и от заместник-министрите.

Чл. 207. (1) Предложенията за награждаване с парична награда предварително се съгласуват със съответните финансови звена.

(2) Предложенията за награждаване с предметна награда - огнестрелно оръжие, предварително се съгласуват със съответните звена за материално-техническо осигуряване.

Чл. 208. (1) Дирекция "Човешки ресурси" и звената "Човешки ресурси" водят на отчет наградените служители.

(2) Предложението и екземпляр от заповедта за награждаване се прилагат към личното кадрово дело на служителя.

(3) Препис от заповедта за награждаване се изпраща на дирекция "Човешки ресурси" за нуждите на автоматизираната информационна система.

Чл. 209. (1) Служителите, наградени с "Почетен знак", получават карта, а наградените с "Почетно отличие" на МВР и с обявяване на благодарност с допълнителен платен годишен отпуск от министъра, главния секретар и заместник-министрите - грамота, с които се удостоверява награждаването.

(2) На наградените с огнестрелно оръжие се издава удостоверение.

Чл. 210. Картите, грамотите и удостоверенията на наградените с почетен знак, почетно отличие, обявяване на благодарност с допълнителен платен годишен отпуск и с огнестрелно оръжие се издават от директора на дирекция "Човешки ресурси".

Чл. 211. Наградените с огнестрелно оръжие са длъжни да го регистрират по установения ред в седмичен срок след получаването му.

Чл. 212. При налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" на служител, награден с почетен знак, с почетно отличие на МВР и с огнестрелно оръжие, наградата се отнема със заповед на министъра на вътрешните работи.

Глава пета. ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ, МАТЕРИАЛНО И СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ

Чл. 213. Началните и максималните размери на заплатите за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл. 214. Социалното и медицинското осигуряване на летателния състав от НСП се извършват в съответствие с правилата за летателния състав на въоръжените сили.

Чл. 215. (1) Медицинският институт на МВР оказва безплатна медицинска помощ на:

1. служители на МВР;
2. пенсионираните като държавни служители от МВР, пенсионираните поради инвалидност - поради трудова злополука и професионална болест, настъпила във връзка с работата им в МВР;
3. пенсионираните служители, работили през последните 10 години по трудово правоотношение в МВР;
4. членовете на семействата и родителите на лицата по т. 1, 2 и 3.

(2) Други здравноосигурени лица могат да се обслужват в Медицинския институт на МВР по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 216. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2007 г.) Безплатните пътувания на служителите по чл. 209 ЗМВР се извършват с превозен документ (карта) по образец, утвърден със заповед на министъра на транспорта.

Чл. 217. (1) Право на получаване на месечни компенсационни суми съгласно чл. 210 ЗМВР имат държавните служители при следните условия:

1. да са преместени поради служебна необходимост в друго населено място;
2. да са картотекирани по установения с Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост (ППЗДС) ред като ползвачи жилище при условията на свободно договаряне и да не притежават собствено жилище в населеното място, където са преместени.

(2) Държавните служители, преместени поради служебна необходимост в друго населено място, могат да ползват правото по ал. 1, ако са освободили ползваното ведомствено жилище или са предоставили собственото си жилище за настаняване на други нуждаещи се служители.

(3) Алинея 2 се прилага, ако семейството на държавния служител го е

последвало при преместването му.

Чл. 218. (1) Компенсационните суми по чл. 210 ЗМВР се изплащат в размери, определени съгласно приложение № 1.

(2) Необходимите средства за изплащане на компенсационните суми се осигуряват от бюджета на МВР.

(3) За изплащане на месечни компенсационни суми се представят следните документи:

1. молба-декларация по образец съгласно приложение № 2;
2. удостоверение за степен на жилищна нужда, издадено от съответната жилищна комисия.

(4) Декларирането на неверни данни относно семейното и имотното състояние в декларацията по ал. 3, т. 1 е основание за наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Чл. 219. Компенсационните суми се изплащат месечно в службата, където служи държавният служител, по списък въз основа на заповед на органа по чл. 186, ал. 1 ЗМВР.

Чл. 220. Получаването на компенсационни суми се прекратява в случаите, когато:

1. служителят или член на семейството му придобие собствено жилище в населеното място, където работи, или бъде настанен в жилище с наем, определен съгласно ППЗДС;

2. служителят откаже да бъде настанен в жилище или общежитие, което му е предоставено и отговаря на нормите за жилищно задоволяване съгласно ППЗДС.

Глава шеста. ДИСЦИПЛИНАРНА ОТГОВОРНОСТ

Чл. 221. (1) Дисциплинарната отговорност е лична.

(2) Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Чл. 222. Служителите от ръководния персонал са отговорни за състоянието на дисциплината в ръководените от тях структурни звена.

Чл. 223. (1) Дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на извършителя.

(2) Дисциплинарно наказващият орган установява дисциплинарното нарушение

при условията на чл. 229, ал. 1 - 4 ЗМВР.

Чл. 224. За нарушения на служебната дисциплина на държавните служители от МВР се налагат дисциплинарите наказания, предвидени в чл. 226, ал. 1 ЗМВР.

Чл. 225. (1) Дисциплинарно наказание "мъмрене" се налага за маловажни нарушения на служебната дисциплина.

(2) Маловажно е нарушението, при което отклонението от нормативните изисквания е незначително и при други обстоятелства може да се квалифицира като по-тежко дисциплинарно нарушение.

(3) Наказанието се налага за срок от един до 3 месеца и се изразява в отправяне на предупреждение към държавния служител, че при извършване на друго маловажно нарушение в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

Чл. 226. (1) Дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" се налага за:

1. извършване на маловажно нарушение в срока на наложено дисциплинарно наказание "мъмрене";

2. системни маловажни нарушения на служебната дисциплина;

3. небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед;

4. неправомерно поведение спрямо граждани или длъжностни лица;

5. пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност;

6. системно неспазване на реда в службата; закъснение; преждевременно напускане на работа или неуплътняване на работното време.

(2) Наказанието се налага за срок от 3 до 6 месеца и се изразява в отправяне на предупреждение, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по ал. 1 в срока на наложеното наказание държавният служител ще бъде санкциониран с по-тежко наказание.

Чл. 227. (1) Дисциплинарно наказание "порицание" се налага за:

1. извършване на дисциплинарно нарушение в срока на наложено наказание "писмено предупреждение", за което нарушение е предвидено налагане на същото дисциплинарно наказание;

2. неизпълнение на разпоредбите за съхраняване, опазване и използване на служебни: оръжие; взривни вещества; боеприпаси; имущество; картотеки или документи;

3. неявяване на работа за един работен ден без уважителни причини;

4. явяване на работа в състояние, което не позволява да се изпълняват възложените задачи, причинено от употреба на алкохол, наркотично или друго упойващо вещество;

5. превишаване на правомощия;

6. неупражняване на контрол над подчинени;

7. укриване на произшествия;

8. укриване или омаловажаване на дисциплинарни нарушения;

9. неизпълнение на задълженията по чл. 178, ал. 2 ЗМВР;
10. възпрепятстване или ограничаване на професионалните, икономическите, социалните или синдикалните права на служителите, предвидени в ЗМВР;
11. неизпълнение на служебни задължения или на заповеди;
12. нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР;
13. действия, насочени към ограничаване или затрудняване на подчинените при упражняване на дадените им права или при изпълнение на задълженията им.

(2) Дисциплинарното наказание "порицание" се налага за срок от 6 месеца до една година и се изразява в отправяне на предупреждение към държавния служител, че при извършване на друго нарушение по ал. 1 в срока на наложеното наказание ще бъде санкциониран с по-тежко дисциплинарно наказание.

Чл. 228. (1) Дисциплинарно наказание "недопускане до конкурс за израстване в категория или в степен за срок от една до 3 години" се налага за:

1. извършване на дисциплинарно нарушение в срока на наложено наказание "порицание", за което нарушение е предвидено налагане на същото дисциплинарно наказание;

2. системни нарушения на служебната дисциплина;

3. нарушения, довели до накърняване на правата и свободите на гражданите или затруднили дейността на други служби, държавни органи или организации;

4. умишлено отразяване на неверни данни в декларацията по чл. 187, ал. 3 ЗМВР, довело до несъответствие между декларираното и притежаваното от служителя имущество и доходи;

5. нарушаване на служебни задължения, довели до бягство на доведено или задържано лице.

(2) Дисциплинарното наказание се налага за срок от една до 3 години и се изразява в недопускане на наказания служител до конкурси за израстване в категория или в по-висока степен за срока на наказанието, както и в отправяне на предупреждение към него, че при установяване на друго извършено от него нарушение по ал. 1 ще му бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Чл. 229. (1) Дисциплинарно наказание "понижаване в длъжност за срок до една година" се налага за нарушения по чл. 227 и 228, в резултат на които са настъпили вредни последици.

(2) Наказанието по ал. 1 се изразява в понижаване в по-долната длъжност в рамките на притежаваната категория за срок от 6 месеца до една година, до изтичането на който държавният служител не може да бъде повишен в по-горна длъжност, както и в отправяне на предупреждение, че при извършване на друго нарушение в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Чл. 230. (1) Дисциплинарно наказание "уволнение" се налага задължително в случаите, посочени в чл. 227, ал. 1 ЗМВР.

(2) Други тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, които са несъвместими с оставането на служба в МВР и за които също

се налага дисциплинарно наказание "уволнение", са:

1. извършване на дисциплинарно нарушение в срока на изтърпяване на дисциплинарно наказание "недопускане до конкурс за израстване в категория или в степен", за което се предвижда налагането на същото или на по-тежко дисциплинарно наказание;

2. извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на изтърпяване на дисциплинарно наказание "понижаване в длъжност";

3. издаване на неправомерна заповед, при изпълнението на която е настъпила смърт на служител от МВР;

4. деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата.

(3) Дисциплинарното наказание "уволнение" се налага и в случаите, когато в срока на изтърпяване на дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 4 и 5 ЗМВР се установи, че преди налагане на наказанието служителът е извършил друго дисциплинарно нарушение, за което се предвижда налагането на същото или на по-тежко дисциплинарно наказание.

Чл. 231. Дисциплинарно производство се образува при наличие на повод и данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на МВР.

Чл. 232. (1) Поводи за образуване на дисциплинарно производство са:

1. съобщения от държавни органи, организации, длъжностни лица и граждани до ръководството на МВР или до държавните служители от ръководния персонал на МВР;

2. публикации и предавания в средствата за масово осведомяване;

3. рапорти, заявления и докладни записки от служители на МВР;

4. непосредствено разкриване от съответния началник на признаци за извършено дисциплинарно нарушение.

(2) Ако в съобщението по ал. 1 не е посочен извършителят на нарушението, съответният ръководител разпорежда извършване на проверка за установяването му.

Чл. 233. Данни за образуване на дисциплинарно производство са сведения, въз основа на които може да се направи предположение, че е извършено нарушение на служебната дисциплина.

Чл. 234. (1) По анонимни сигнали не се образува дисциплинарно производство.

(2) За анонимни се считат и сигналите, при които посочените лица и адреси са недействителни или не съществуват.

(3) По анонимни сигнали, в които са изнесени действителни факти, може да се извърши проверка. Ако фактите се потвърдят с данни извън анонимното писмо, се образува дисциплинарно производство.

Чл. 235. Дисциплинарно производство не се образува, а образуваното се

прекратява, когато:

1. деянието не е дисциплинарно нарушение;
2. са изтекли сроковете по чл. 225, ал. 1 ЗМВР;
3. за същото деяние на същия държавен служител вече е наложено дисциплинарно наказание или е образувано дисциплинарно производство;
4. държавният служител е освободен от служба в МВР;
5. държавният служител е починал.

Чл. 236. (1) Когато срещу държавен служител е започнало дисциплинарно производство и той бъде преназначен в друго структурно звено на МВР, дисциплинарната преписка се изпраща на приемащата служба за вземане на решение относно дисциплинарната му отговорност.

(2) При командироване на държавен служител решението относно дисциплинарната му отговорност се взема в командированата служба.

(3) АLINEЯ 2 се прилага и в случаите, когато държавен служител е изпратен на курс за професионална квалификация или специализация.

Чл. 237. (1) Нарушението на служебната дисциплина се установява от органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание. За подпомагане доказването на нарушението дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка.

(2) Дисциплинарното производство продължава и в случаите, когато сроковете по чл. 225, ал. 1 ЗМВР не текат.

(3) Изслушването по чл. 229, ал. 1 ЗМВР се отразява в протокол, който се подписва от органа по ал. 1 и от извършителя. Отказът на извършителя да подпише протокола се удостоверява с подписите и имената на двама служители от МВР.

(4) Органът по ал. 1 не е длъжен да изслуша служителя, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения.

(5) За подпомагане вземането на решение дисциплинарно наказващият орган може да изиска становище от дирекция "Човешки ресурси" или от аналогичните ѝ звена в съответните служби или дирекции на МВР.

Чл. 238. Ако в хода на дисциплинарното производство органът по чл. 237, ал. 1 установи, че не е компетентен да наложи предвиденото дисциплинарно наказание, той незабавно и писмено уведомява компетентния орган и му изпраща всички събрани материали. В този случай, ако извършителят е дал писмени обяснения, дисциплинарно наказващият орган ги приема и по своя преценка може да изиска допълнителна проверка.

Чл. 239. (1) При образуване на дисциплинарно производство по чл. 230, ал. 1 ЗМВР в заповедта на министъра на вътрешните работи се посочват: поводът за образуване на производството, получените данни, извършителят, дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание и дисциплинарно разследващият орган, на когото се възлага разследването.

(2) Когато дисциплинарно разследващият орган е възпрепятстван да продължи

възложеното му дисциплинарно производство, министърът на вътрешните работи с писмена заповед възлага на друг орган да довърши производството.

(3) В рамките на своите правомощия дисциплинарно разследващият орган самостоятелно решава какви действия трябва да бъдат извършени и носи дисциплинарна отговорност за тяхното своевременно и законосъобразно извършване.

(4) Органите по чл. 186, ал. 1 ЗМВР са длъжни да оказват съдействие на органа по ал. 3 при изпълнение на функциите му по провеждане на дисциплинарното производство.

Чл. 240. (1) При отстраняване от длъжност на извършителя министърът на вътрешните работи разпорежда изземване на служебната му карта, полицейския знак и служебното му оръжие.

(2) В случаите на чл. 234, ал. 1, т. 3 ЗМВР отстраняването от длъжност се извършва с писмена заповед на съответния ръководител, който преценява необходимостта от прилагане на ал. 1.

(3) При отпадане на основанието по ал. 1 или 2 всички права на отстранените държавни служители се възстановяват считано от датата на отстраняването им.

Чл. 241. (1) Когато самоличността на служителя, извършил тежко дисциплинарно нарушение, е неизвестна или възникнат съмнения относно достоверността на получените данни, министърът на вътрешните работи може да разпреди извършване на проверка, която приключва в 10-дневен срок от възлагането.

(2) Резултатът от проверката се докладва на министъра на вътрешните работи, който в зависимост от установеното може:

1. да образува дисциплинарно производство и да открие дисциплинарно дело, ако са налице данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение;
2. да наложи предвиденото дисциплинарно наказание;
3. да изпрати материалите на друг компетентен да наложи наказанието орган;
4. да архивира случая поради липса на нарушение или при наличие на законови пречки за търсене на дисциплинарна отговорност.

Чл. 242. Когато в хода на дисциплинарното производство по чл. 230 ЗМВР се получат данни за друго нарушение на служебната дисциплина, извършителят на което е неизвестен, дисциплинарно разследващият орган установява самоличността му, ако това няма да затрудни приключването на производството. След установяване на извършителя се прилага общият ред за търсене на дисциплинарна отговорност в зависимост от тежестта на нарушението.

Чл. 243. (1) Дисциплинарно разследващият орган започва дисциплинарното производство, като запознава извършителя на нарушението със заповедта на министъра на вътрешните работи по чл. 230, ал. 1 ЗМВР и му разяснява правото да дава обяснения, да представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от друг служител на МВР.

(2) Отказът на извършителя да се запознае срещу подпис със заповедта по ал. 1 или да даде обяснения се отразява в протокол. Отказът на извършителя да подпише

протокола се удостоверява по реда на чл. 237, ал. 3.

(3) За резултата от разследването органът по ал. 1 изготвя обобщена справка, с която запознава извършителя срещу подпис и дата. Отказът на извършителя да се запознае или да подпише справката се удостоверява по реда на чл. 237, ал. 3.

(4) В 3-дневен срок след извършване на действията по ал. 3 извършилият нарушението служител има право да даде допълнителни обяснения или възражения.

(5) За извършване на действията по ал. 1 и 3 дисциплинарно разследващият орган официално призовава извършителя. Неявяването му, както и непредставянето от него на допълнителни обяснения или възражения в предвидения срок се отразяват в протокол.

Чл. 244. (1) Дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в едномесечен срок от образуването му, като изготвя становище до министъра на вътрешните работи относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност.

(2) Министърът на вътрешните работи може да удължи срока по ал. 1.

Чл. 245. (1) Дисциплинарното дело се докладва на министъра на вътрешните работи за вземане на решение, който след запознаване и оценка на събраните доказателства:

1. налага предвиденото дисциплинарно наказание;
2. изпраща дисциплинарното дело на друг компетентен дисциплинарно наказващ орган, като му дава задължителни указания;
3. прекратява дисциплинарното производство.

(2) Министърът на вътрешните работи може да разпорежи събирането на допълнителни доказателства.

Чл. 246. (1) Дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

(2) При отказ на държавния служител да се запознае със заповедта срещу подпис тя му се обявява в присъствието на двама служители от МВР, които удостоверяват това с подписите и имената си.

Чл. 247. Заповедите за налагане на дисциплинарни наказания се изпълняват от изрично посочените в нея служители от ръководния персонал. Те се обявяват само пред равни и по-старши по длъжност от наказания служител.

Чл. 248. Предложение за отмяна на заповед за налагане на дисциплинарно наказание, издадена в нарушение на установените в ЗМВР и в правилника правила, могат да правят директорът на дирекция "Човешки ресурси" - за всички служители, и

ръководителите на аналогичните звена - за служителите с работно място в съответните служби и дирекции на МВР.

Чл. 249. (1) Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание може да бъде обжалвана по административен ред само пред непосредствено по-горестоящия орган.

(2) Не може да се подават петиции и колективни жалби срещу заповеди за наложени дисциплинарни наказания.

Чл. 250. (1) Когато непосредствено по-горестоящият орган е министърът на вътрешните работи или органът по чл. 186, ал. 1 ЗМВР, за подпомагане вземането на решение може да се изиска становище от дирекция "Човешки ресурси" или от съответното звено "Човешки ресурси".

(2) Алинея 1 се прилага и в случаите, когато е направено искане за възстановяване на срока за обжалване.

Чл. 251. (1) Когато преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание държавният служител не е изслушан или не са приети писмените му обяснения, непосредствено по-горестоящият орган отменя заповедта, без да разглежда случая по същество.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато държавният служител не е изслушан или не е дал писмени обяснения по негова вина.

Чл. 252. Изменението или отмяната на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание не може да се отнася до налагане на по-тежко дисциплинарно наказание.

Чл. 253. (1) Органът, разгледал жалбата, писмено уведомява дисциплинарно наказващия орган за решението си. Дисциплинарно наказващият орган уведомява жалбоподателя за решението по реда на чл. 232 ЗМВР.

(2) След приключване на административното производство жалбата и актът на непосредствено по-горестоящия орган се прилагат в личното кадрово дело на държавния служител.

Чл. 254. Служителите, работещи в МВР по трудово правоотношение, подават жалби срещу заповедите за налагане на дисциплинарни наказания по реда на Кодекса на труда.

Чл. 255. (1) Дисциплинарно наказващият орган може с мотивирана заповед предсрочно да отмени заповедта, с която е наложил дисциплинарно наказание, ако то е постигнало целите си и е изтекъл най-малко половината от срока му.

(2) Дисциплинарно наказание, наложено на държавен служител, преназначен в друго структурно звено на МВР, може да бъде предсрочно отменено при условията на ал. 1 от съответния началник при новото работно място, който има компетентността да наложи същото по вид дисциплинарно наказание. За целта непосредственият

ръководител на наказания изготвя мотивирано предложение.

Чл. 256. (1) В срока на изтърпяване на дисциплинарното наказание то се взема предвид при израстване в кариерата, при повишаване на професионалната квалификация и при определяне на допълнителните възнаграждения на наказания служител.

(2) По време на изтърпяване на дисциплинарно наказание държавният служител може да бъде награждаван с предвидените в ЗМВР награди и отличия.

Чл. 257. За неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за административното производство, съответно на Административнопроцесуалния кодекс - след влизането му в сила.

Глава седма.

ПРЕКРАТЯВАНЕ НА СЛУЖЕБНОТО ПРАВООТНОШЕНИЕ

Чл. 258. (1) Служебното правоотношение на държавния служител, който е навършил пределна възраст съгласно чл. 245, ал. 1, т. 1 ЗМВР, се прекратява, независимо дали е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

(2) Доцентите, старши научните сътрудници II степен, професорите и старши научните сътрудници I степен след прекратяване на служебното им правоотношение могат да сключат трудов договор в съответствие с Кодекса на труда и Закона за висшето образование.

Чл. 259. (1) Прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител по чл. 245, ал. 1, т. 3 ЗМВР се извършва въз основа на решение, издадено от Централната експертна лекарска комисия (ЦЕЛК) при Медицинския институт на МВР, в което се установява по безспорен начин, че характерът на заболяването или налични здравни противопоказания не позволяват на служителя:

1. да изпълнява служебните си задължения на заеманата длъжност;
2. да изпълнява служебните си задължения в МВР.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 служебното правоотношение се прекратява, когато няма незаета подходяща длъжност или служителят откаже да заеме предложената длъжност в рамките на притежаваната категория.

(3) Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение се издава не по-късно от един месец от датата на издаване на решението на ЦЕЛК - МВР.

(4) За периода от издаването на решението на ЦЕЛК - МВР до датата на издаване на заповедта на държавния служител се разрешава отпуск по болест.

Чл. 260. Прекратяването на служебното правоотношение по чл. 245, ал. 1, т. 2 - в случая по искане на служителя, и т. 4 ЗМВР се извършва въз основа на писмено искане на държавния служител до органа по назначаването чрез началника на съответното структурно звено.

Чл. 261. Прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител при съкращаване на длъжността по чл. 245, ал. 1, т. 5 ЗМВР се извършва въз основа на мотивирано предложение, когато няма незаета подходяща длъжност или служителят откаже да заеме предложената му длъжност в рамките на притежаваната категория.

Чл. 262. (1) Прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител при получаване на най-ниската обща оценка на изпълнението на длъжността по чл. 245, ал. 1, т. 7, буква "б" ЗМВР се извършва въз основа на мотивирано предложение.

(2) Оценката за изпълнението на длъжността на държавния служител се извършва по реда на чл. 175.

Чл. 263. Служебното правоотношение на държавния служител се прекратява по чл. 245, ал. 1, т. 7, буква "е" ЗМВР въз основа на издаден документ за отказ или отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация и мотивирано предложение само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност в рамките на притежаваната категория или ако няма незаета длъжност, подходяща за него.

Чл. 264. Служебното правоотношение на държавния служител се прекратява по чл. 245, ал. 1, т. 7, буква "ж" ЗМВР въз основа на подадена декларация в законоустановения 7-дневен срок за настъпила несъвместимост в случаите по чл. 177, ал. 3 ЗМВР и мотивирано предложение.

Чл. 265. Служебното правоотношение на държавния служител се прекратява по чл. 245, ал. 1, т. 9 ЗМВР въз основа на подадена декларация в законоустановения 7-дневен срок за настъпила несъвместимост в случаите по чл. 177, ал. 5 ЗМВР и мотивирано предложение.

Чл. 266. (1) Прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител поради несправяне със служебните задължения в срока за изпитване по чл. 245, ал. 1, т. 11 ЗМВР се извършва въз основа на мотивирано предложение.

(2) Оценката за изпълнение на служебните задължения в периода на срока за изпитване се изготвя по методика, утвърдена от министъра на вътрешните работи, въз основа на следните показатели:

1. качеството на изпълнение на преките задължения, определени в длъжностната характеристика на заеманата длъжност;
2. показаните компетентности, необходими за ефективно изпълнение на служебните задължения;
3. награди и наказания, свързани с прякото изпълнение на служебните задължения.

(3) Оценяването се извършва от комисия, определена със заповед от органа по чл. 186, ал. 1 ЗМВР.

(4) При изготвяне на оценката на изпълнението на длъжността задължително се вземат предвид изискванията на длъжностната характеристика.

(5) Оценяваният служител се запознава със заповедта по ал. 3 срещу подпис и може да прави възражения пред оценяващата комисия.

(6) Държавният служител се запознава срещу подпис с изготвената оценка, като в 7-дневен срок от запознаването може да даде писмени възражения по нея. Постъпилите възражения се обсъждат в предложението по ал. 1.

Чл. 267. (1) Предлагагането на друга длъжност в случаите по чл. 245, ал. 1, т. 3, 5, 6 и 7, буква "е" ЗМВР се извършва при спазване на следните условия:

1. новата длъжност да отговаря на категорията и професионалната квалификация на служителя;

2. новото работно място да е в същото населено място и по възможност в същото основно структурно звено, а при липса на подходящи незаети места - и в друго населено място или основно структурно звено.

(2) В случаите по ал. 1 предлагагането на друга длъжност в рамките на притежаваната категория, съгласието или отказът на служителя да я заеме се удостоверяват писмено, като се съставя протокол с подписите, трите имена и длъжностите на двама свидетели.

Чл. 268. (1) Мотивирани предложения се изготвят и при прекратяване на служебното правоотношение по чл. 245, ал. 1, т. 2 - в случая по предложение на органа по назначаването, т. 6, т. 7, букви "а", "в", "г", "д", т. 8 и 12 ЗМВР.

(2) При прекратяване на служебното правоотношение по чл. 245, ал. 1, т. 7, буква "в" предложението се изготвя от ректора на АМВР.

Чл. 269. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение съдържа:

1. наименованието на органа, който я издава;

2. правните и фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение;

3. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнение.

Чл. 270. (1) Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение се връчва срещу подпис на държавния служител, като се отбелязва датата на връчване.

(2) Отказът на държавния служител да получи срещу подпис заповедта по ал. 1 се удостоверява писмено, като се съставя протокол с подписите, трите имена и длъжностите на двама свидетели.

(3) При невъзможност заповедта да бъде връчена по реда на ал. 1 и 2 тя се изпраща на постоянния адрес на държавния служител с препоръчано писмо с обратна разписка.

(4) Когато в мотивите на заповедта се съдържат факти и сведения, съставляващи държавна тайна, на служителя се връчва препис-извлечение от заповедта, което не съдържа тези факти и сведения.

Чл. 271. (1) След връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители подписват акт за сдаване на длъжността и връщат служебната карта, личния знак и зачисленото им оръжие.

(2) До връщането на зачисленото им имущество и документи на освободените от служба лица се издава временен пропуск със срок не по-дълъг от един месец.

Чл. 272. Заповедите за прекратяване на служебното правоотношение се връчват и се изпълняват от дирекция "Човешки ресурси" или от съответните звена "Човешки ресурси".

Чл. 273. (1) На държавните служители, освободени от служба на основание чл. 245, ал. 1, т. 2 и 3 ЗМВР, и на уволнените поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст лица, работили през последните 10 години по трудово правоотношение в МВР, могат да се издават карти за медицинско обслужване.

(2) Карти по ал. 1 може да се издават и на държавните служители, освободени от служба на основание чл. 245, ал. 1, т. 1, 4, 5 и 10 ЗМВР с придобито право на пенсия по реда на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване към момента на освобождаването им.

(3) Видът на картите, условията и редът за издаването им се определят от министъра на вътрешните работи.

Глава осма. ОБЕЗЩЕТЕНИЯ

Чл. 274. При прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се изплаща обезщетение, определено по реда на чл. 252, 253 и 256 ЗМВР.

Чл. 275. (1) Възстановените на работа по силата на влязло в сила съдебно решение държавни служители в едномесечен срок от заемане на длъжността може да възстановят обезщетението, получено при прекратяването на служебното правоотношение, признато за незаконно.

(2) При повторно и при всяко следващо прекратяване на служебното правоотношение държавните служители по ал. 1 имат право на обезщетение на общо основание.

(3) Когато държавните служители по ал. 1 не възстановят полученото обезщетение, при повторно и при всяко следващо прекратяване на служебното правоотношение от полагащото се обезщетение се приспадат толкова броя месечни възнаграждения, колкото са получени при предишни прекратявания на служебните правоотношения.

Чл. 276. При налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" прослуженото време на длъжности по чл. 253, ал. 1 ЗМВР до дисциплинарното уволнение не се взема предвид при определяне размера на еднократното парично обезщетение при повторно

прекратяване на служебното правоотношение.

Чл. 277. (1) При прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се изплаща обезщетение за неизползания отпуск по чл. 212, ал. 1, т. 1 - 3 и 5 ЗМВР.

(2) За годината на освобождаване от служба обезщетението по ал. 1 се изплаща пропорционално на прослужените месеци.

Част пета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 278. За нарушения на разпоредбите на правилника виновните лица носят отговорност по чл. 32 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Чл. 279. (1) Нарушенията се установяват с актове на съответните длъжностни лица от МВР.

(2) Наказателните постановления се издават от определените от министъра на вътрешните работи органи.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН.

Чл. 280. Актовете за нарушенията на правилата за защита на стратегическите обекти се издават от органи на НСС, упълномощени от директора на НСС. Наказателните постановления се издават от директора на НСС или от упълномощени от него длъжностни лица.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на правилника:

1. "Държавна граница" е линията, която огражда територията на Република България. Вертикалната повърхност, минаваща по тази линия, определя границите на въздушното пространство и земните недра на страната.

2. "Преминаване на границата" е пресичането на линията на границата на Република България.

3. "Граничен контрол" е контролът, който се осъществява по отношение на лицата, превозните средства и стоките по повод преминаване на държавната граница или присъствието им в граничната зона.

4. По смисъла на ЗМВР и правилника пряк ръководител е първият или следващите по степен служители от ръководния персонал на МВР.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Отменя се Правилникът за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 113 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 37 от 1999 г., бр. 62 и 92 от 2000 г., бр. 4 от 2001 г., бр. 8 и 28 от 2002 г., бр. 39 от 2003 г., бр. 37 и 65 от 2004 г. и бр. 96 от 2005 г.).

§ 3. Правилникът се приема на основание § 25 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за Министерството на вътрешните работи.

§ 4. Изпълнението на правилника се възлага на министъра на вътрешните работи.

§ 5. Ръководителите на стратегически обекти и възлагащите стратегически дейности са длъжни да предоставят списъците по чл. 50, ал. 2 в 3-месечен срок от влизането в сила на правилника.

Приложение № 1 към чл. 218, ал. 1

Таблица
за компенсационните суми, изплащани на държавни служители по реда на чл. 210 ЗМВР

№ по ред	За териториалните единици	За едно-членно семейство	За дву-членно семейство	За три-членно семейство	За четири-членно семейство	За чл. 210 ЗМВР
1.	София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе	47	63	127	151	1
2.	Останалите областни центрове и вилните зони към градовете по т. 1	39	55	114	139	1
3.	Останалите градове и присъединените населени места и вилни зони към градовете по т. 2	32	47	76	95	1
4.	Всички останали села и вилни зони	24	39	66	86	1

Приложение № 2 към чл. 218, ал. 3, т. 1

ДО
ДИРЕКТОРА
(НАЧАЛНИКА) НА

МОЛБА-ДЕКЛАРАЦИЯ

от .....
(име, фамилия)

служещ в .....
Моля за Вашето нареждане съгласно чл. 217 от
Правилника за прилагане на Закона за Министерството на
вътрешните работи да ми се изплаща компенсационна сума
за ползване на жилище на свободен наем.

ДЕКЛАРИРАМ, че:

1. Живея на свободен наем в жилище (част от жилище), намиращо се в гр. (с.) .....
област (кв.) .....
ж. к. ....
ул. .... №. ....
бл. № ..... вх. .... ет. .... ап. ....
2. Жилището е собственост на .....,
(трите имена на хазяина)
с когото съм (не съм) в родствени връзки, и
същият ми е .....
(вид на родството)
3. Жилището се състои общо от .....
(брой на стаите
и сервизните
помещения)
4. Заплащам свободен месечен наем в размер на
.....
(цифром)
.....
(словом)
5. В наетото жилище живеем ..... членно се-
мейство, което представлява:
а) аз .....;
(трите имена)
б) съпруг/а .....
(трите имена)
.....;
(месторабота)
в) невстъпили в брак деца под 18 години:
.....години
(син, дъщеря) (трите имена) (възраст)
.....години
(син, дъщеря) (трите имена) (възраст)

гр. (с.) .....

.....